

IN DIT NUMMER:

De toekomst van studentenvoorzieningen	3
Loko-hervormingen	4
Rectorskandidaten aan het woord	5-9
Kringtonelen en problemen	10
Sioen	16

ALLE RECTORSKANDIDATEN OVERLEVEN
VOORDRACHT

Campagne barst los

De vijf rectoriskandidaten hebben de voordrachtsronde overleefd en presenteerden tijdens de paasvakantie hun programma. Pneumoloog Marc Decramer, burgerlijk ingenieur Bart De Moor, medisch-jurist Herman Nys, kerkelijk jurist Rik Torfs en theoloog Marc Vervenne. Eén van hen wordt de volgende rector van de K.U.Leuven.

Als we op de programma's mogen afgaan, leeft er bij de basis van de universiteit veel ongenoegen over het beleid van rector André Oosterlinck: overal valt er wel kritiek te vinden, bij de ene (Nys) al wat scherper geformuleerd dan bij de andere (Vervenne). Twee pijnpunten springen er zeker en vast uit: enerzijds de gebrekkige communicatie van het huidige rectoraat, anderzijds het democratische deficit onder Oosterlinck.

Marc Vervenne focust vooral op de falende communicatie. "Het probleem met JaDE (jaarlijkse docentenevaluatie, red.) was in hoofdzaak de communicatie met de professoren." Dat hij niet al te kritisch uit de hoek komt, is ook logisch: vice-rector Vervenne maakt zelf deel uit van het zittend rectoraat. Van nature lijkt Vervenne ook eerder een consensusfiguur, die vlijmscherpe kritiek uit de weg gaat. De andere kandidaten ergeren zich in het bijzonder aan het gebrek aan democratie. Behalve dan Bart De Moor, die zich heel wat voorzichtiger uitlaat over Oosterlincks beleid. Iedereen lijkt het er over eens dat te veel beslissingen centraal genomen werden, of zoals Herman Nys het formuleerde, "op een oligarchische manier".

Overleg

Veel studentenvertegenwoordigers waren ontevreden over Oosterlinck, omdat de rector tien jaar lang de studenteninspraak probeerde te blokkeren. Zelfs als Oosterlinck het decretaal opgelegd kreeg. Afgaande op de uitspraken en programma's van de kandidaten, zal de nieuwe rector sowieso een vooruitgang betekenen op dat gebied. Alle kandidaten steunen immers de studenteneisen om meer inspraak. Dat staat dan ook genoteerd.

Ook belangrijk voor studenten zijn de sociale voorzieningen, zoals Alma. Alle kandidaten steunen op dit gebied de lijnen

die de studentencoördinator Danny Pieters uitzette. Pieters is tevreden dat de kandidaat-rectoren achter hem staan, maar je kan de vraag stellen of het een teken is van interesse of net van desinteresse dat de kandidaten het huidige beleid willen voortzetten.

Grote verschillen tussen de kandidaten vinden we in hun visie op onderwijs. De Moor kiest voor de vlucht vooruit met meer internationalisering. Vervenne benadrukt de flexibilisering en hoe die in de hand moet worden gehouden, Decramer bepleit vooral rust — Oosterlincks hervormingen consolideren — Nys geeft de indruk bepaalde zaken te willen terugschroeven en Torfs kiest voor wat een terugkeer naar de 'goede oude tijd' lijkt te zijn.

Onontgonnen

De andere pijler van een universiteit is onderzoek. Alle kandidaten willen de goede onderzoeksreputatie van de K.U. Leuven behouden en versterken — niemand zal natuurlijk het tegendeel beweren. De Moor kiest hier resoluut voor een internationaler profiel, net zoals in zijn onderwijsprogramma. "De K.U.Leuven zal internationaal zijn of niet zijn", klinkt het. Torfs en Decramer willen dat de universiteit zich meer op onontgonnen gebied toelegt. Zo stelt Decramer voor om een deel van de onderzoeksgelden te reserveren voor vernieuwend onderzoek door beginnende groepen. Torfs en vooral Decramer willen proffen toelaten om zich meer te specialiseren in onderzoek of onderwijs.

Zonder betrouwbare opiniepeilingen is het natuurlijk moeilijk in te schatten hoe de kansen zijn van de verschillende kandidaten, maar algemeen wordt verwacht dat Vervenne en Decramer de tweede ronde halen. Daarin is eventueel nog plaats voor een derde kandidaat als de derde, de vierde en de vijfde samen minstens evenveel stemmen halen als de eerste. Voor die derde plaats lijkt alles open.

Zelfs Torfs lijkt er meer en meer voor in aanmerking te komen. Tot nu toe werd hij als lolkandidaat versleten, maar toch leverde Torfs een sterker programma af dan verwacht. Aanvankelijk was hij zelfs niet van plan een programma te schrijven. De kritiek bij zijn persoon heeft daar blijkbaar verandering in gebracht. Ook bij de voorstellingen die alle kandidaten her en der aan de universiteit doen, scoorde Torfs naar verluidt sterker dan verwacht. Zolang Vervenne en Decramer echter niet slechter scoren dan verwacht blijft er een kloof te overbruggen. Het blijft dus afwachten tot 10 mei als de eerste ronde plaatsvindt.

(ldk, bd)

Lees de interviews met de kandidaten p. 5-9
Het eerste rectordebat vindt dinsdag om 19u30
plaats in de Grote Aula (MTC)

THEATERFESTIVAL TAZ/VOIX GRAS P. 11 - 13

(foto Shiva Afshoon)

GROEPT
LEUVEN ENGINEERING SCHOOL

WWW.GROEPT.BE

(advertentie)

Rector O.

De Leuvense lucht is zwanger van verkiezingen. Niet alleen van rectorverkiezingen. Neen, dat vond de geniale O. wat magertjes. Onder zijn adellijke hersenpan was een plan beginnen rijpen en rond Pasen was het gaar gekookt, klaar om geserveerd te worden. Rector O. wilde pausverkiezingen, ja wel nu en snel, want dan zou Ik Torfs naar Rome moeten, om nooit meer terug te komen. Hij belde het Vaticaan op om de paus vriendelijk, maar urgent te verzoeken een stapje opzij te doen. "In het belang van de toekomstige generatie," voegde O. er aan toe.

Enkele seconden later was O. zwaar ontgoocheld in de intellectuele starheid van de paus, die weigerde te luisteren naar zijn onderbouwde argumentatie. En nog enkele luttele momenten later had O. zijn beruchte *Zwarte Comité* opgetrommeld en naar Rome gestuurd om de Heilige Vader koud te laten maken. "Ha," dacht O., "Ik ben eenvoudigweg de beste. Daar kan geen Da Vinci-Code of Bernini-Mysterie tegen op." De leider van de missie, Dirk Vandentruweele, liet de volgende dag weten dat alles volbracht was. Torfs werd uit zijn bed gezet en met het eerste vliegtuig naar Rome gestuurd. Met zijn slaapmuts nog in de hand en prut in de ogen vroeg een verdwaasde Torfs wat precies de bedoeling was. Waarop O. in zijn onnavolgbare stijl antwoordde: "Paus dood. Schielijk overleden. Gij moet naar Rome voor analyse, commentaar en meer van die dingetjes." Het drong allemaal nog niet goed tot Torfs door, maar O. ving dit feilloos op door er fijntjes aan toe te voegen: "Elke cameraman ter wereld gaat er zijn. CNN, BBC, UCL allemaal present! En gij gaat schitteren." "En ik ga schitteren," mompelde een slaapdronken Torfs.

"Jaja," siste O, die er stilletjes aan genoeg van kreeg, tussen zijn tanden. Hij duwde Torfs resoluut het vliegtuig in, sloeg het portier persoonlijk toe en terwijl Torfs hem uitwuidde, verdween de rectorale Mercedes al achter de horizon. Op een moment dat heel de wereld vredig lag te slapen in de veronderstelling dat hun herder in het Gemelli-ziekenhuis lag, zat Torfs hoog boven de wolken te glunderen van geluk.

Toen O. op zijn kantoor aankwam, propte hij drie croissants in zijn mond en wilde aan Jeannine vragen om Vandentruweele te bellen. Maar hij bedacht zich. In plaats van het te vragen, nam hij zijn telefoon, draaide een willekeurig binnenummer en zei kordaat tegen iemand van zijn personeel: "Get me Vandentruweele. Now." Het werkte! Nog geen drie minuten later stond Vandentruweele voor O.'s bureau. Hij begon er nu helemaal in te komen: "Dirk. Your mission is simple and... euhhh... eenvoudig. Listen very carefully. I'll say this only once. Ge zorgt ervoor dat de pausverkiezingen duren totdat we hier een nieuwe rector hebben. Torfs blijft tot dan in Rome. Einde bericht." Vandentruweele zei niets, trok zijn koppelriem strakker aan en klakte zijn hielen tegen elkaar. Toen hij wegmarcheerde door de deur riep O. nog: "Oh ja, Dirk. Wat Dardinaal Kanneels betreft: ge moogt hem paus maken, dan zijn we daar ook vanaf. Of weet ge. Doet er uw goesting mee." Vandentruweele knikte.

Dan was het nu tijd voor het laatste stadium in O.'s meesterplan. Zijn kandidaat op de troon krijgen. Nu topfavoriet en mediaprof Torfs weg was, zou dit een koud kunstje zijn. O. belde Bart De Fluitketel: "Adelaar heeft koekeksnest verlaten. Ik herhaal: Adelaar is weg uit koekeksnest." De Fluitketel rept zich naar het bureau van zijn beschermheer in de veronderstelling dat deze aan het doordraaien was, maar toen een geëxciteerde O. hem alles uitlegde, was De Fluitketel gerustgesteld. "Bart, mijn intellectuele zoon. Het geslacht der ingenieurs zal de komende eeuwen over deze universiteit heersen en alle andere studierichtingen knechten door haar academische superioriteit!" De Fluitketel zweeg, begon opnieuw te twijfelen aan de geestelijke gezondheid van O. toen plots een donderslag weerklonk en een bliksemschicht het rectorale bureau deed oplichten. O. en De Fluitketel zaten zwiingend tegenover elkaar, onheilspellend grijnzend...

Paul-Henri Giraud

TAXI'S DENNY

Stemt!

Vanaf deze week houden de verschillende Leuvense kringen hun verkiezingen voor nieuwe presidia. Tussen 31 maart en 15 mei moeten alle kringen hun huiswerk klaar hebben en een nieuwe ploeg in het zadel hebben. Vanaf dit jaar gaat het er echter allemaal wat transparanter aan toe en geldt er overal een quorum van tien procent opkomst. In Leuven hebben studenten behoorlijk wat inspraak op behoorlijk wat niveaus dankzij een jarenlange strijd, maar als we dat willen bestendigen en zelfs uitbouwen, is het cruciaal dat we onze vertegenwoordigers ook voldoende draagvlak bezorgen.

Na jaren van inspanning door de studentenvertegenwoordiging op Vlaams niveau (VVS) en weerstand van de universiteiten en hogescholen — waar studentenraden vaak veel minder goed uitgebouwd zijn dan aan de universiteiten — stemde het Vlaams Parlement vorig jaar het zogenaamde Participatiedecreet. Dat regelt enerzijds de inspraak van studenten in de besturen van hun instellingen, maar legt de studentenraden anderzijds ook een aantal zaken op. Zo ondermeer de verkiezing van vertegenwoordigers. Die zijn enkel geldig verkozen als minstens tien procent van het aantal stemgerechtigden hun stem uitbrengt.

Het belang van te gaan stemmen kan moeilijk onderschat worden. De aangeduide presidia verkiezen op hun beurt binnen studentenraad LOKO immers vertegenwoordigers die de studentenbelangen op hogere niveaus behartigen. Via dit getrapte systeem worden vertegenwoordigers in organen gaande van de Raad van Bestuur van Alma tot studenten op Academische Raad aangeduid. Organen waar vaak beslissingen worden genomen over materie die studenten rechtstreeks aanbelangen. Het is dan ook duidelijk wat de perceptie is als deze studenten nog geen tien procent van de achterban achter zich weten. Geloofwaardigheid alom.

Voor een representatieve vertegenwoordiging is zelfs tien procent opkomst veel te weinig, de kringen mogen dan ook niet tevreden zijn als overal het quorum gehaald wordt zonder meer. Het zou niet de eerste keer zijn dat de rector of iemand van het universiteitsbestuur zich schimpend uitlaat over "de representatieve studentenvertegenwoordigers met hun massale achterban."

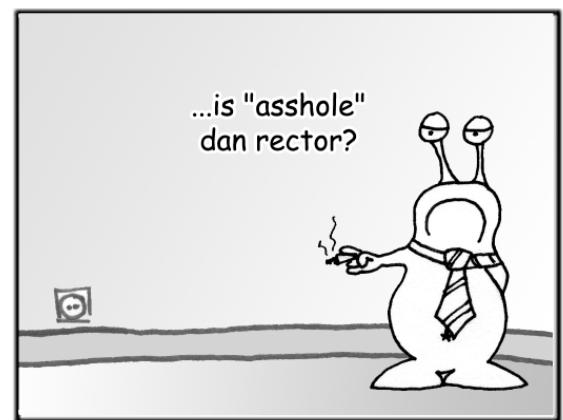
Of in het verleden een opkomst van tien procent gehaald werd, is niet altijd duidelijk en op de verhalen die de ronde doen over 'de uitslag een handje toe te steken' zullen we maar niet ingaan. Toch is het mogelijk dat bepaalde kringen voor een verrassing komen te staan als er niet voldoende op wordt gehamerd waarom vanaf dit jaar zeker moet worden gestemd. Enkele grote kringen hanteren nu al minimumopkomsten en die werden in het verleden steeds gehaald, maar kleinere kringen hebben vaak een veel minder intense kringwerking en dus geen 'harde kern' die sowieso wel een of ander hokje aanvinkt. Tot de studenten van deze kleine kringen richten we ons dan ook in het bijzonder in deze oproep om te gaan stemmen.

Maar zolang niet overal elektronisch gestemd kan worden, lijkt er niet veel beterschap op komst. Studenten zijn nu eenmaal minder betrokken, bij wat in de maatschappij gebeurt, bij wat zich roert aan de universiteit, bij hun kring. Maar stemmen voor je presidium en bij uitbreiding voor studentenvertegenwoordigers hogerop, doe je ook uit eigenbelang. Een goed draaiende cursusdienst en representatieve vertegenwoordigers: wat heb je te verliezen? Rep je dus recht en ga stemmen.

Ben Deboeck

Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U.Leuven

<http://agenda.kuleuven.be>

(advertentie)

TERUGGE COMPUTERS MET GARANTIE

RecupPC

2de handscomputers met 1 jaar garantie

Promoties:
!! PII laptop IBM 225 € !! !! 20" scherm EIZO 150 € !!

Kijk op www.recupc.be
voor het volledige aanbod van
schermen, pc's, laptops, onderdelen

Recup VZW Oude Diestesteeuweg 3 3010 Kessel-lo
info@recupc.be
Tel 016/25.91.03

(advertentie)

“De K.U.Leuven speelt een sociale voortrekkersrol”

Onderwijs en onderzoek komen overvloedig aan bod in het Bologna-akkoord, dat de internationalisering van het hoger onderwijs regelt. Maar tegelijk vielen studentenvoorzieningen daar helemaal tussenuit. Om dat puntje toch op de agenda te krijgen, organiseert de K.U.Leuven een congres over de toekomst van studentenvoorzieningen.

Wim Gemoets & Laurens De Koster

Studentencoördinator Danny Pieters: «Het doel van het congres is eigenlijk heel eenvoudig. We hebben hier in Leuven een hervorming van de studentenvoorzieningen doorgevoerd om enerzijds goede randvoorwaarden voor alle studenten te creëren en anderzijds bij studenten voor wie de nood het hoogst is beter tussen te komen. Maar dat betekent niet dat wij noodzakelijk de beste oplossing voor alle problemen hebben. We willen eens nagaan hoe het buitenland de nieuwe uitdagingen voor studentenvoorzieningen aangaat.»

«Daarnaast stellen we ook vast dat de internationalisering van onderzoek en onderwijs vergenvorderd is, maar dat studentenvoorzieningen wat achter ligt. We willen dus op Europees vlak de aandacht op studentenvoorzieningen vestigen. We proberen op de Bologna-opvolgingsvergadering in Bergen (Noorwegen) ook de sociale bescherming en democratisering op de agenda te

aanbieden. Dat soort veranderde situaties roept nieuwe vragen op.»

Veto: *In welke mate kan Leuven als een voorbeeld voor studentenvoorzieningen dienen?*

Pieters: «Leuven vervult op een aantal domeinen een voortrekkersrol. Ik denk dan aan de omkadering van studenten met een handicap en aan de arbeidsbemiddeling van studerende. Andere diensten functioneren natuurlijk ook goed. Het is gevaarlijk om er de beste uit te kiezen.»

Praatgroepen

«Daarnaast hebben wij ook iets te bieden omdat wij aandacht aan studentenvoorzieningen willen besteden. Het bestuur neemt naast onderzoek en onderwijs ook die sociale component serieus, samen met de studenten. We stellen namelijk vast dat het met de democratisering van het onderwijs niet zo briljant gesteld is. Studenten uit sociaal zwakkere groepen studeren procentueel nog altijd niet in grotere aantallen verder.»

Veto: *Er zijn toch ook sociale domeinen waar de K.U.Leuven minder goed scoort? Zo waren er vorig academiejaar nog problemen met het psychotherapeutisch centrum.*

Pieters: «We hebben enkele domeinen als knelpunten geïdentificeerd en daar hebben we al iets aan gedaan. Bij psychotherapie zijn er zover ik weet geen wachtlijsten meer. Er is wel het probleem dat eens de praatgroepen beginnen, ze een tijdje duren. Daarom moeten mensen wachten als ze er niet vanaf het begin bij zijn.»

Zo bestaat er in Japan een systeem, waarbij je via een elektronisch kaartje te weten komt wat je mag eten en wat niet. Dat is handig als je bijvoorbeeld voor een bepaalde stof allergisch bent. Alleen is zo'n systeem niet direct overneembaar.»

«We hebben wel twee interessante inzendingen over de opvang van buitenlandse studenten. Zo hebben in Polen de studenten een marketingonderzoek gedaan bij buitenlandse studenten. Ze vroegen wat de verwachtingen waren, wat ze wilden. Op die manier wilden ze nagaan wat ze studenten moesten aanbieden, die een half jaar of een jaar daar kwamen studeren.»

Veto: *Pleit het congres ook voor een sociale component binnen het Bologna-proces?*

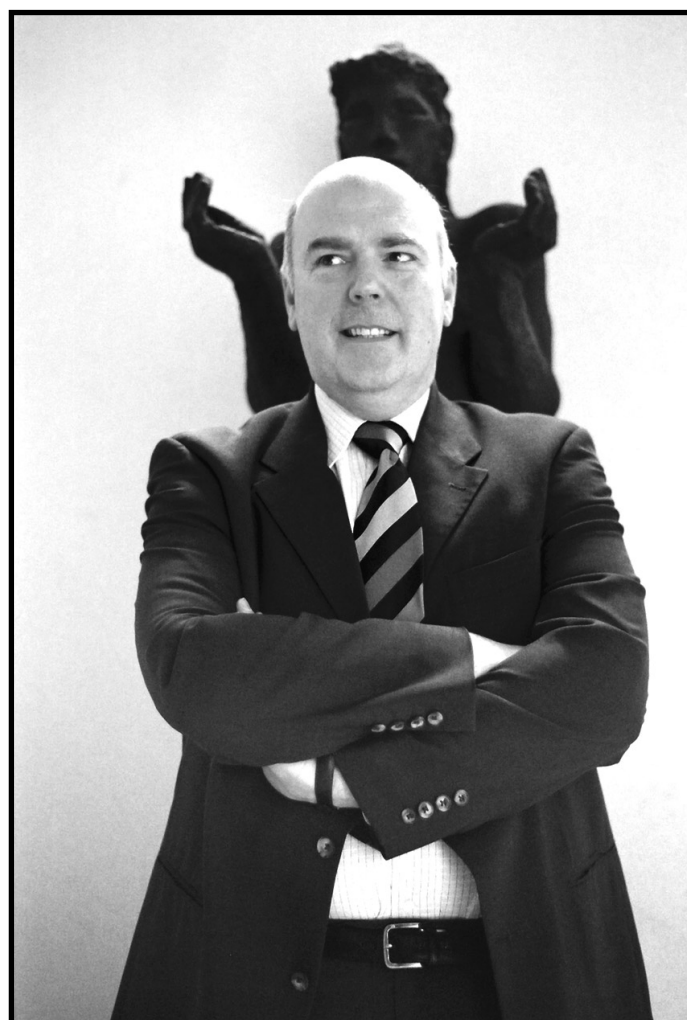
Pieters: «Op het congres in Bergen volgende maand willen we een aantal sociale doelstellingen aan het Bologna-akkoord toevoegen. Essentieel is dat de landen voor zichzelf moeten uitmaken welke groepen uit de boot van het hoger onderwijs vallen. Dat zijn altijd mensen uit financieel zwakke gezinnen, maar dat kunnen ook andere groepen zijn. Dan moeten die landen vaststellen hoeveel van die mensen nu toegang hebben tot het hoger onderwijs. En uiteindelijk vragen we de verbintenis om tegen 2010 een verbetering, of tenminste geen achteruitgang, vast te stellen. Het zou fantastisch zijn, mocht dat lukken.»

«Je kan niet vastleggen hoeveel geld elk land aan studentenvoorzieningen moet uitgeven, omdat de verschillen tussen de landen te groot zijn. Daarom kan je alleen eisen dát ze vooruitgaan.»

Unaniem

Veto: *Vindt u overigens dat de rector-kandidaten genoeg aandacht besteden aan studentenvoorzieningen?*

Pieters: «Ik heb toch de indruk dat alle kandidaten er aandacht aan besteden. Als ik

(foto Pieter Baert)

vergelijk met tien jaar geleden, weet ik niet of dat toen het geval was. Nu wordt studentenvoorzieningen voor het eerst meegenomen in de programma's. Ze praten er over en dat is al veel.»

«Ik ben er ook gelukkig mee dat de rector-kandidaten in dezelfde richting denken als de lijn die we anderhalf jaar geleden met Studentenvoorzieningen hebben uitgezet. Dat was een beslissing die we unaniem genomen hebben. Unaniem met de studenten, met de academische overheid én met de staf. Je moet als rector-kandidaat al van goede huize zijn om dat opzij te schuiven.»

«We moeten zorgen dat alle studenten het goed hebben, maar ook dat diegenen die het het moeilijkst hebben, het meest geholpen worden. Zo zullen we in de toekomst meer geven aan minder studenten. Tussentijdse van enkele tientallen euro kosten Studentenvoorzieningen veel, maar zullen voor die studenten weinig verschil maken.»

www.kuleuven.ac.be/congres

“Het is al veel dat de rector-kandidaten spreken over studentenvoorzieningen”

krijgen. Tegen het einde van de conferentie willen we een *Manifesto van Leuven* lanceren. We hopen op die manier dat de deelname van de minderbevoordeelde groepen aan het hoger onderwijs toeneemt, of in ieder geval niet afneemt.»

Veto: *U wijst er ook op dat de noden van de studenten de laatste dertig jaar hard veranderd zijn.*

Pieters: «Ik zal één dom voorbeeld geven, maar dat toch een impact heeft: de microgolf. De microgolf heeft vooral een impact op hoe studenten zich goedkoop kunnen voeden. Dat heeft onder meer gevolgen voor de manier waarop wij studenten tegen een doenbare prijs een evenwichtige maaltijd

«Op het congres komen er daarom mensen uit Delft vertellen over een initiatief met doorlopende psychotherapie. Dan is er niet echt een begin- en eindmoment met een groep. Als dat zou lukken, zouden de wachtlijsten ook opgelost zijn.»

Essentieel

Veto: *Wat kunnen we nog van het buitenland leren?*

Pieters: «Op het congres komt een heel gamma van onderwerpen aan bod, maar er wordt bijvoorbeeld niet over voeding gesproken. Gewoon omdat geen enkele van de inzendingen over voeding interessant was.

KORT • KORT • KORT KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT

Studenten in Raad van Bestuur

De Leuvense studentenkoepel LOKO heeft een akkoord gesloten met de universiteit over het participatiereglement, dat bepaalt hoe de inspraak van studenten wordt geregeld. Een grote vooruitgang voor de studenten is dat er twee vertegenwoordigers komen in de Raad van Bestuur, het belangrijkste orgaan van de universiteit. De studentenvertegenwoordigers zouden wel geen volwaardig lid worden en alleen meebeslissen over studentenaangelegenheden.

Er zouden ook vertegenwoordigers komen in alle andere beslissingsorganen. Vooral voor de groepsbesturen, nieuwe organen die de faculteiten per groep overkoepelen, lagen studentenvertegenwoordigers moeilijk. Vice-rectoren Langouche en Mannaerts van respectievelijk Exacte en Biomedische Wetenschappen lagen immers dwars.

In de raad van bestuur van de Associatie K.U.Leuven zijn nog geen studenten op-

genomen. Volgens coördinator studentenvoorzieningen Danny Pieters zal dat echter niet lang meer op zich laten wachten.

Scorpio houdt vergunning...

De Leuvense studentenradio Scorpio mag van de Raad van State blijven uitzenden. De vergunning van Scorpio hing aan een zijden draadje nadat concurrent RGR een klacht indiende bij de Raad van State. RGR had immers geen vergunning gekregen en zag fouten in het dossier dat Scorpio ingediend had. Maar de Raad van State verwierp vorige week de klacht van RGR.

...maar verliest stekje

Scorpio zal wel op zoek moeten gaan naar een nieuw lokaal. Nu zit het immers in het LOKO-gebouw in de 's Meiersstraat, maar daar wordt het op 1 juli buitengezet. Volgens LOKO veroorzaakt Scorpio te veel overlast: Overall ligt afval en de vloer is bezaaid met

biervlekken. Bovendien wordt er ook gerookt onder de rookmelders. Twee keer per week gaat hier een brandalarm af. Dat is geen pretje voor de kotstudenten die in dit huis wonen. Scorpio is nu op zoek naar een nieuwe locatie voor de studio.

Nieuwe UGent-rector

Tegen de verwachtingen in is Paul Van Cauwenberghe verkozen tot de nieuwe rector van de Universiteit Gent. Huidig vice-rector Marc De Clercq was op voorhand favoriet, maar Van Cauwenberghe haalde het in een erg spannende verkiezing. Na de eerste ronde haalde hij 51 procent. Pas na vier rondes trok De Clercq zich terug en haalde Van Cauwenberghe de vereiste twee-derdemeerderheid.

Van Cauwenberghe staat bekend als een sympathiek figuur; zijn bijnaam is 'de zingende prof'. Hij pleit onder andere voor meer toenadering tot de K.U.Leuven.

Wat we zelf doen, doen we behoorlijk

Vlaanderen scoort behoorlijk bij de invoering van de BaMa-structuur. Dat blijkt uit een rapport van de *European University Association*, een overlegorgaan van de Europese rectoren. Vlaanderen werd geprezen voor de snelle invoering van BaMa en de begeleidende maatregelen, zoals de accreditatie van opleidingen en het creditsysteem.

Toch is er ook kritiek op het feit dat Vlaanderen vasthoudt aan een strenge taalregeling, eenjarige masters en aan een verbod op selectieve toegang tot de universiteit. 'Toevallig' zijn dit allemaal stokpaardjes van K.U.Leuven-rector André Oosterlinck, die enkele jaren geleden nog voorzitter was van de *European University Association* en er nog steeds een grote rol in speelt.

(ldk)

Allemaal wat dichter bij elkaar

Studentenraad LOKO staat aan de vooravond van ingrijpende veranderingen. Vanaf volgend academiejahr ziet de structuur van LOKO er compleet anders uit. Een centralisatie legt meer macht bij de algemene vergadering en moet ervoor zorgen dat LOKO haar naamsbekendheid sterk verbetert door alle activiteiten onder één vlag te plaatsen.

Ben Deboeck

LOKO is de afkorting van 'Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie'. Samengesteld uit de 29 universiteitskringen is LOKO het officiële aanspreekpunt voor de universiteit op gebied van onderwijs, sociaal, internationale materie, cultuur en sport. Elk van de kringen stuurt vertegenwoordigers naar LOKO die op hun beurt studentenvertegenwoordigers verkiezen voor de verschillende universiteitsorganen waar studenten in worden opgenomen. Voor cultuur, sport en sociale materie overkoepelt LOKO ook de Leuvense hogeschoolstudenten.

Put

Tot nog toe bestond LOKO uit vier raden — Kringraad, Sociale Raad, Sportraad en Kultuurraad — en drie geledingen — Veto, Portulaca en The Voice — die zich elk toelegden op een niche. LOKO bestaat dan ook enkel als overkoepelende vergadering. Er zijn in praktijk geen LOKO-vertegenwoordigers aangezien alle verkozen mensen op één van de raden zeten. Dat bracht met zich mee dat er 'baroniën' ontstonden met elk een eigen vergadering en een eigen voorzitter. Omdat naast een centrale vergadering voor materie die LOKO als geheel aanbelangt elke raad nog een eigen vergadering heeft, kunnen de presessen — die als kringmensen de 'baas' zijn van LOKO — tot hun eigen ergernis moeilijk van alle beslissingen op de hoogte zijn. Zij vroegen dan ook een centralisatie waarbij de Algemene Vergadering (AV) veel meer bevoegdheden krijgt.

Naast de vele verschillende vergaderingen is er ook het probleem van de profilering. Zo worden grote activiteiten die Sportraad (24-urenloop, Student Trophy, LISST) en Kultuurraad (Ithaka, Voix Gras) organiseren steevast aangekondigd onder de eigen vlag en niet als 'LOKO-activiteit' zodat de gemiddelde student weinig vertrouwd is met wat LOKO precies uitricht. Daarnaast willen de kringen ook meer zeggenschap in de activiteiten zelf en de financiering ervan. Nu worden de voorbereidingen getroffen, nog voor budgetten zijn goedgekeurd zodat de AV voor een voldongen feit wordt gesteld. Met een nauwer toezicht op de middelen moeten in de toekomst ook situaties zoals bij Kultuurraad worden vermeden. Daar werd vorig jaar een financiële put vastgesteld die van daarvoor dateerde, maar nooit aan de AV gemeld was.

Chronische

In het verleden werd regelmatig een poging ondernomen om de structuur onder handen te nemen, maar dat ging door allerhande factoren steeds de mist in. Met de invoering van het Participatiedecreet, dat de studentenraden enkele zaken oplegt, was er dit jaar evenwel aanleiding tot een grondige hervorming. Zo legt het decreet op dat elke studentenraad een voorzitter moet hebben en dat minstens de helft van de leden (*de kringen dus*) aanwezig moet zijn om geldig te kunnen vergaderen. In principe is een roterend systeem tussen de voorzitters van de raden een mogelijkheid, maar de presessen wilden graag één aanspreekpunt voor hun problemen.

Er komt dan ook een centrale voorzitter. Het betekent de invoering van een

nieuw en zwaar mandaat. Samen met de ook al nieuwe functie van LOKO-ondervoorzitter neemt de LOKO-voorzitter onderwijs en sociaal voor zijn rekening. Want Kringraad (onderwijsdossiers en kringcoördinatie) en Sociale Raad (sociale dossiers) verdwijnen. Ze worden samengevoegd en vallen meteen onder de centrale vergadering. Voor specifieke of technische dossiers kunnen werkgroepen worden opgericht. Nu bestond overigens al een vergadering voor materie die zowel sociaal- als onderwijsgerelateerd is. Die wordt nu opgedoekt en geïncorporeerd in de AV. Het opgedoekte Sociale Raad bestond dit jaar ironisch genoeg net 40 jaar. Met de 'eenmaking' van onderwijs en sociaal hoopt men sociaal, dat de laatste jaren om verschillende redenen te maken kreeg met een chronische achtergesteldheid ten opzichte van onderwijs, de aandacht van de kringen te geven die het verdient en nodig heeft.

Prioriteiten

Naast onderwijs, kringcoördinatie en sociaal, beslist de AV ook over het innemen van maatschappelijke standpunten, de begrotingen, de beleidsplannen en prioriteiten en de criteria om in aanmerking te komen voor subsidiëring door LOKO. De AV is samengesteld uit kringvertegenwoordigers en wordt voorgezeten door de LOKO-voorzitter. Op deze vergadering worden alle onbezoldigde mandaten verkozen. Dit zijn studenten die *alle* andere studenten vertegenwoordigen op organen binnen de universiteit. Enkel de betaalde stafmedewerkers die de dagelijkse werking ondersteunen worden decentraal aangeworven door een selectiecomité.

Ook Sportraad en Kultuurraad ontsnapten niet aan ingrepen. Voortaan gaan ze door het leven als 'LOKO-Sport' en 'LOKO-Kultuur'. Op die manier wordt alvast een mouw gepast aan het ambigue naamgebruik bij activiteiten. Fundamenteel echter is de structuurswijziging. De twee organiserende instanties binnen LOKO hebben voortaan geen voorzitter meer, maar een 'coördinator'.

binnen LOKO, zodat gepaste maatregelen kunnen worden genomen.

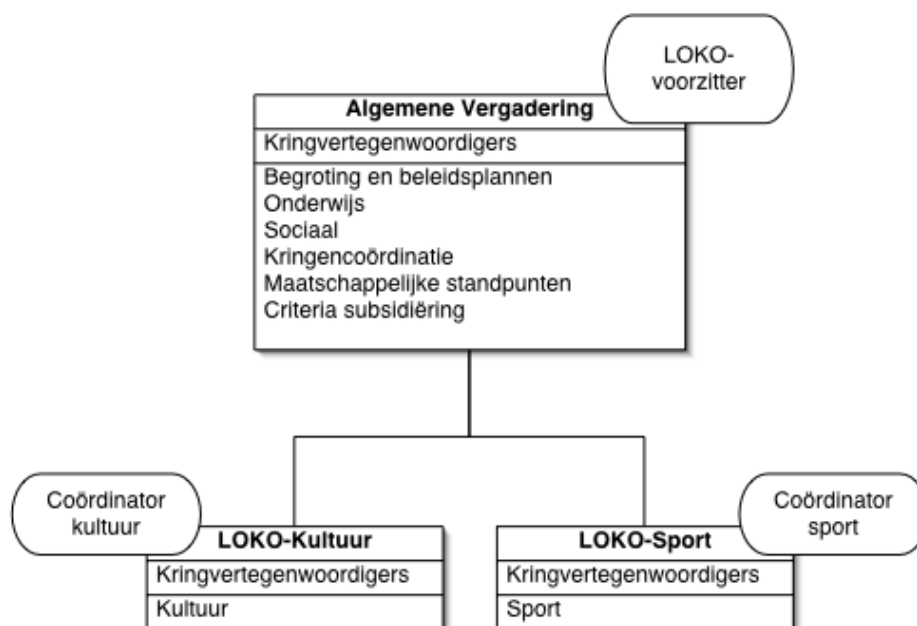
Vergaderintensiteit

Met de hele omvorming hoopt LOKO aan naamsbekendheid te winnen. Momenteel wordt naast de vertegenwoordiging aan de universiteit vanuit LOKO heel wat georganiseerd, denk maar aan het openingsconcert, de 24-urenloop, een Beiaardcantus om de paar jaar. Slechts weinig studenten weten echter dat het LOKO is dat achter de organisatie ervan schuilgaat, laat staan dat ze weten wat LOKO precies is. Met de uniformere naamgeving zal LOKO als geheel alvast prominenter aanwezig zijn in het Leuvense. Daartoe werd onlangs ook een nieuwe LOKO-website gelanceerd.

De kringen hebben er dus voor geopteerd om in het nieuwe model de

centrale vergadering meer bevoegdheden toe te kennen, maar ze zullen er nu ook de consequenties van moeten dragen. Meer bevoegdheden betekent immers meer verantwoordelijkheid en wellicht een hoger vergaderintensiteit. Bovendien zit centraal niet altijd voldoende know-how over technische dossiers zodat al snel de neiging ontstaat om te gaan delegeren en centraal enkel formeel goed te keuren. Binnen LOKO vreest men er ook voor de komende jaren niet voldoende vertegenwoordigers te kunnen rekruteren, aangezien sociaal en onderwijs hun aparte vergadering verliezen waar kringmensen met een interesse voor een bepaalde niche sneller naartoe (blijven) komen.

www.loko.be

dinator'. Die werkt binnen de kringlijnen door de AV uitgezet in het beleidsplan de projecten uit, in samenwerking met kringmensen of vrijwilligers. Op deze manier kan de AV duidelijke prioriteiten vastleggen die vertaald moeten worden in een meer projectgerichte financiering van sport en cultuur. De goedkeuring en de organisatie van de activiteiten blijven dus wel decentraal, maar centraal wordt gesteld wat de prioriteiten zijn en welke middelen ter beschikking worden gesteld.

Daarnaast is er ook nog Portulaca dat de vertegenwoordiging van buitenlandse studenten voor haar rekening neemt. Dat orgaan blijft bestaan zoals het momenteel functioneert. Een betaalde stafmedewerker coördineert de werking en het overleg met buitenlandse 'associaties'. Bij eventuele problemen meldt de stafmedewerker die aan hogerhand

(foto Pieter Baert)

En Veto?

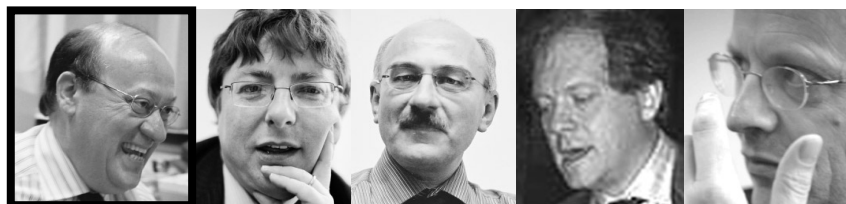
Ook dit eigenste studentenblad maakt deel uit van LOKO en is dus mogelijk onderhevig aan de hervormingen die de studentraad doormaakt. Inderdaad: mogelijk. Want wat en of er überhaupt iets wijzigt voor Veto is nog niet uitgemaakt. Daarover neemt de AV volgende week vrijdag een beslissing. Momenteel heeft Veto een onafhankelijke redactie, maar stelt de AV wel de hoofdredacteur en redactiesecretaris aan. Als Veto beslissen we dus zelf over wat we schrijven, maar er vindt steeds overleg plaats met de rest van LOKO indien 'potentiële belangen' geschaad worden.

Al meer dan dertig jaar poogt Veto een informatief en kritisch baken te zijn voor de Leuvense student door het berichten over wat aan de Leuvense universiteit gebeurt. Niet zelden komt daarbij het universiteitsbestuur onder vuur te liggen. Maar ook LOKO zelf krijgt al eens een veeg uit de pan als daar aanleiding toe is. Het komt de geloofwaardigheid van zowel LOKO als Veto ten goede. LOKO die een studentenblad uitgeeft dat de eigen moederorganisatie niet hoeft te ontzien en Veto dat haar statuut van onafhankelijke redactie bevestigt. De pogingen in het verleden om van Veto een 'partijblad' van LOKO te maken draaiden overigens steeds op niets uit. Veto werkt immers volledig op basis van vrijwilligers.

Het Participatiedecreet zegt het als volgt: "De studentenraad verdedigt de belangen van de studenten en heeft ten behoeve van alle studenten een informatieplicht over de wijze waarop ze haar bevoegdheden uitoefent." Met de jarenlange ervaring hieromtrent is Veto dan ook perfect geschikt om deze informatieplicht (verder) te vervullen.

Rectorsverkiezingen

MARC DECRAMER: IN VERTROUWEN NAAR DE TOEKOMST

“Een rector moet inspireren en motiveren”

Professor Marc Decramer stelde zich als eerste officieel kandidaat voor het rectorambt. Volgens velen heeft hij ook goede papieren: zijn onderzoekscurriculum wordt algemeen als uitstekend beschouwd, hij kan een zekere beleidservaring voorleggen in onderzoek en onderwijs en, niet onbelangrijk, hij heeft zijn kantoor in het universitair ziekenhuis Gasthuisberg.

Laurens De Koster & Ben Deboeck

Gasthuisberg zou mogelijk een beslissende rol kunnen spelen in de rectorsverkiezingen: veel artsen geven ook deeltijds les en kunnen dus meestemmen. De kans is niet onbestaande dat ze dan zouden kiezen voor hun collega Marc Decramer. Toch is Decramers programma niet alleen op zijn eigen faculteit Geneeskunde gericht: het honderd bladzijden tellende document biedt voor elk wat wils, geen volledige ommezwaai met Oosterlinck, maar toch vrij veel kritiek en een hoop nieuwigheden.

Veto: *Waarom zo'n uitgebreid programma?*

Marc Decramer: «Ten eerste is de universiteit een complexe organisatie en is het niet gemakkelijk om op vijf blaadjes te zeggen wat je ermee wilt doen. Ten tweede heeft minister Vandebroucke bijvoorbeeld een beleidsverklaring over universitair onderwijs van 187 bladzijden, minister Moerman heeft er een van 56 bladzijden over onderzoek alleen. We moeten als universiteit ook tonen dat we professioneel met beleid kunnen omgaan. Als je trouwens ziet dat een van de kandidaten (*Torfs, red.*) 51 bladzijden nodig heeft om te zeggen dat je eigenlijk geen programma nodig hebt, vind ik 99 bladzijden vrij redelijk. Er is ook een samenvatting beschikbaar.»

«Ik denk ook niet dat ik me met dit programma vastpin op al die punten. Ik vermeld duidelijk dat er rekening gehouden moet worden met de democratische werking van de structuren, dat dit programma alleen een richting aangeeft waarin ik het beleid wil sturen. Een programma van twaalf bladzijden (*Nys, red.*) maakt de kiezers niet duidelijk waar een kandidaat voor staat, het laat hen wat in het ongewisse.»

Homogeen

Veto: *Wat is uw visie op studentenparticipatie?*

Decramer: «Mijn voorstel is om studenten in alle raden inspraak te geven, dus ook in de raad van bestuur en de groepsbesturen. Hier in de POC van de faculteit Geneeskunde hebben de studenten heel veel bijgedragen aan ons vernieuwde curriculum, en ik denk dat studenten op alle niveaus heel veel kunnen bijdragen in studentenaangelegenheden en onderwijs. Bovendien vind ik ook dat we de studenten goede omstandigheden moeten bieden om deel te nemen aan het bestuur, bijvoorbeeld door te bekijken of studentenvertegenwoordigers geen vrijstellingen of soepele examenregelingen zouden kunnen krijgen.»

Veto: *Moeten studenten ook meebeslissen over zaken als onderzoek en personeelsbeleid?*

Decramer: «Ik denk dat dat kan. Ik juich het in elk geval toe dat de studenten in hun debat ook aandacht besteden aan onderzoek, dat was vroeger soms anders. Ik vraag me af

of het wel aangewezen is dat studenten een soort halve bestuurders zijn, die alleen over onderwijs en studentenaangelegenheden beslissen.»

Veto: *U hebt een uitgesproken onderzoeksachtergrond. Zal dat bepalend zijn voor uw beleid?*

Decramer: «Ik zou dat toch willen nuanceren. Ik heb inderdaad een sterke onderzoeksachtergrond, maar ik heb ook een sterke klinische achtergrond — ik zie de hele tijd patiënten — en een sterke onderwijsachtergrond. Ik heb altijd veel les gegeven, ik ben POC-voorzitter en lid van de Onderwijsraad (*een belangrijk adviesorgaan, red.*),

nieuwe accenten zijn. Voor onderwijs is een belangrijk punt bijvoorbeeld de consolidatie van de voorbije hervormingen. Een periode van rust is nodig, en de laatste jaren waren niet onmiddellijk gekenmerkt door rust, dus dat is geen voortzetting van het huidige beleid. De goede zaken, zoals het concept begeleide zelfstudie, zullen we natuurlijk voortzetten, zo nodig met wat bijsturing. Ook een verdere internationalisering van ons onderwijs wordt een belangrijke prioriteit.»

Versnipperd

Veto: *Hoe staat u tegenover de associatie?*

Decramer: «Wat onderwijs betreft, biedt de associatie een grote opportuniteit voor de afstemming van het hoger onderwijslandschap in Vlaanderen, maar dat gebeurt het best door flexibele brug- en schakelprogramma's zodat je gemakkelijk van de hogeschool naar de universiteit en omgekeerd kan overschakelen. De opleidingen moeten wel hun eigen profiel behouden: als je bijvoorbeeld kijkt naar de opleidingen ingenieur, heb je een meer praktijkgerichte industrieel ingenieur en de meer conceptueel-theoretische burgerlijk ingenieur, waar allebei vraag naar is bij de studenten. Ik pleit er dan ook voor om die verschillende profielen te behouden en te versterken, niet alleen voor ingenieurs maar ook in de letteren, de economie enzovoort.»

«Ik vind het ook goed dat er meer onderzoek gevoerd zal worden aan de hogescholen. We moeten er wel over waken dat het onderzoek aan de hogescholen complementair is aan wat er aan de universiteit

moet spelen in de associatie, maar ik heb er sterk mijn twijfels over dat Oosterlinck een soort toezichter van de universiteit wordt.»

Veto: *U zou graag toenadering zoeken tot Gent. De Gentse universiteit eist wel de Gentse hogeschool Sint-Lieven op van de Leuvense associatie. Valt daarover te praten?*

Decramer: «We moeten dat in de toekomst bekijken. In elk geval moeten we komen tot een verbetering van de relaties met de andere Vlaamse universiteiten, en trouwens ook met de UCL (*Université Catholique de Louvain, red.*). Het is niet gezond dat er in het Vlaamse universitaire landschap zoveel tweespalt is.»

Veto: *Rector Oosterlinck streefde steeds actief het belang van de K.U.Leuven na, zonder zich veel aan te trekken van de rest van Vlaanderen. Zou u ook zo handelen?*

Decramer: «Ik denk dat ik meer democratisch ingesteld ben en meer respect heb voor de opinies van anderen. Soms moet je misschien snel durven handelen, maar anderzijds moet je ook rekening houden met de kwade wil die je daarmee schept.»

Gedifferentieerd

Veto: *Wat zou uw eerste beleidsdaad zijn als rector?*

Decramer: «Het eerste dossier dat ik zou aanpakken is de administratieve vereenvoudiging, waar ik veel over nagedacht heb. Een tweede zaak is het meer gedifferentieerde profiel van ZAP-leden (*proffen, red.*), waarbij iedereen een profiel krijgt van een zeker percentage onderwijs en onderzoek en waarin ook maatschappelijke dienstverlening wordt meegerekend. Daarmee hangt samen dat ik de onderwijsopdracht wil herwaarderen, door onderwijsprestaties en ook klinische prestaties mee te nemen in het promotiedossier van een prof.»

Veto: *Wat zijn uw prioriteiten in de sociale sector?*

Decramer: «Een belangrijke uitdaging is de prijzen op de kotmarkt laag genoeg te houden, zodat dat geen drempels oplevert voor de toegang tot het hoger onderwijs. Beterere voorzieningen voor psychotherapie zijn ook een prioriteit. Verder vind ik ook genderbeleid en de participatie van allochtonen heel belangrijk. We zouden bijvoorbeeld zomercursussen kunnen inrichten voor allochtonen die met een leerachterstand kampen, of meer studieadvies als ze dat willen.»

Veto: *Hoe zou u uw stijl omschrijven?*

Decramer: «Ik beschouw mezelf nogal als een teamspeler, als de coach van een team. In de economie willen ze dat weleens *enablers* noemen, maar iemand anders (*Torfs, red.*) heeft zich al zo genoemd (*lacht*).»

Veto: *Waarom bent u kandidaat?*

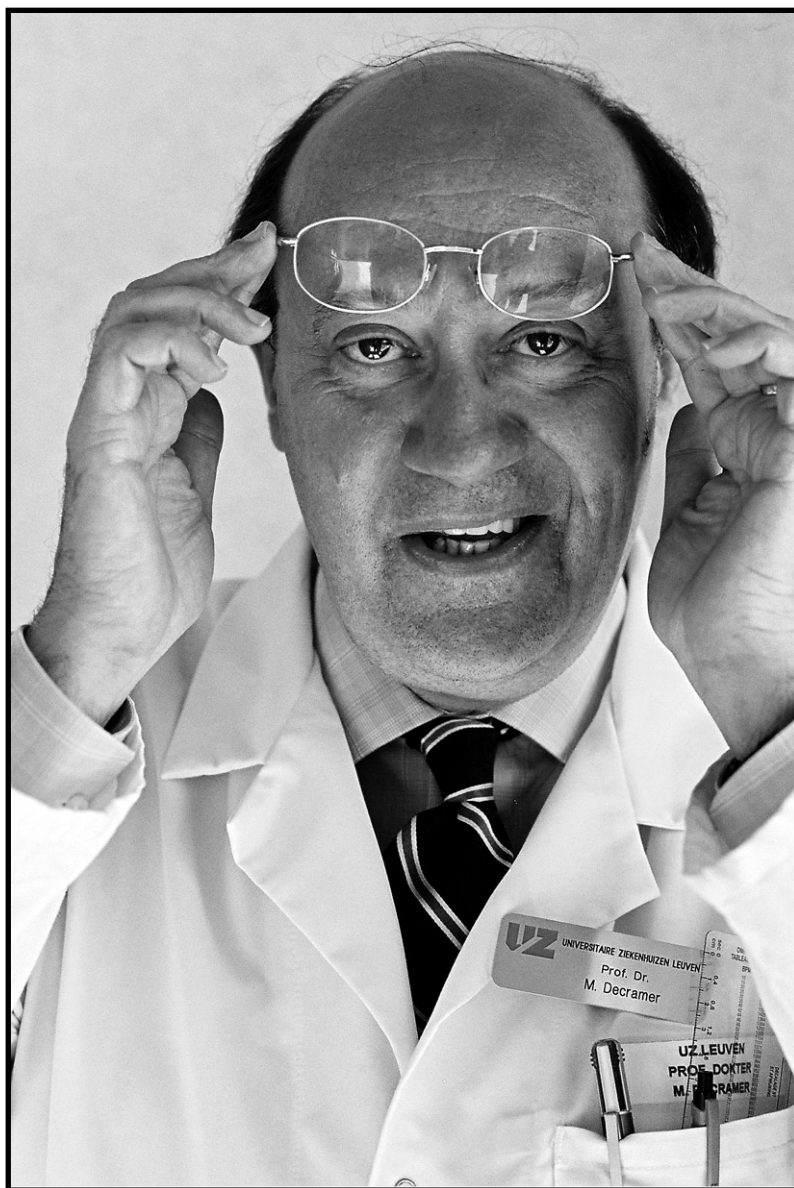
Decramer: «Ik denk dat ik al heb aangetoond dat ik andere academici kan inspireren en motiveren, en ik geloof dat een rector precies dat moet doen. Ik voel dus dat ik

daar een bijdrage kan leveren en een nieuwe wind kan doen waaien.»

Veto: *Wat is het kernwoord van uw programma?*

Decramer: «Mijn programma heet 'In vertrouwen naar de toekomst' en vertrouwen speelt er een belangrijke rol. Ik wil de mensen meer vertrouwen geven, en ik wil het vertrouwen krijgen om beleid te voeren. En ik heb er ook vertrouwen in dat de K.U.Leuven de uitdagingen van de toekomst zal aankunnen.»

www.decramer.be

(foto Pieter Baert)

dus ik zou eerder zeggen dat ik een homogene achtergrond heb.»

Veto: *Hoe zit het met uw beleidservaring?*

Decramer: «Behalve de Onderwijsraad en de Onderzoeksraad heb ik vooral ervaring in de ziekenhuizen hier, in de Belgische Vereniging voor Pneumologie en op Europees niveau in de European Respiratory Society, en ik ben editor geweest van een groot tijdschrift en tegelijk voorzitter van de raad van bestuur van het bedrijf achter dat tijdschrift. In het GeBu (*het bestuur van de universiteit, red.*) heb ik geen ervaring, maar dat zie ik eerder als een positief punt, omdat het me toelaat om de zaken te bekijken met een frisse blik die niet beïnvloed is door het vorige beleid.»

Veto: *Er zit toch veel continuïteit met het huidige beleid in uw programma?*

Decramer: «Een beleidsprogramma bouwt altijd verder op het bestaande beleid. De K.U.Leuven is geen instelling waar je van vandaag op morgen revoluties moet beginnen. Ik denk wel dat er zowel op onderzoeks- als op onderwijsgebied heel wat

“Ik ben democratischer ingesteld dan Oosterlinck”

gebeurt, en dat het onderzoekslandschap niet te veel versnipperd raakt. Daarom denk ik dat de universiteit het voortouw moet nemen om te zorgen dat het onderzoek van de hogescholen beter in dat van universiteiten wordt geïntegreerd, bijvoorbeeld door de beste onderzoekers van de hogescholen op te nemen als geaffilieerde onderzoeker in een departement van de universiteit of door projecten te verdelen.»

Veto: *Hoe ziet u de samenwerking met rector Oosterlinck, die associatievoorzitter wordt?*

Decramer: «De rector van de universiteit zal aan de universiteit degene blijven die de lijnen uitzet. Ik ben het wel met Oosterlinck eens dat de universiteit een leidende rol

Rectorsverkiezingen

BENJAMIN BART DE MOOR TEGEN VOOROORDELEN

“De universiteit zal internationaal zijn of zal niet zijn”

Sommige rectoriskandidaten wordt een gebrek aan bestuurservaring verweten, bij anderen viel hun academisch curriculum wat te magertjes uit. Niet zo bij Bart De Moor, die staat gewoon in het verkeerde kamp. Hebben de criticasters gelijk als ze hem als de kansloze omschrijven of houdt hij nog enkele troeven achter de hand?

Arne Saeys & Tom Van Breusegem

Veto: *Waarom besloot u eigenlijk mee te dingen naar het ambt? Een kandidaat uit hetzelfde departement als Oosterlinck is toch bij voorbaat verloren?*

Bart De Moor: «Ik begin steeds met een boutade wanneer men mij die vraag stelt. Ik kan er toch niet aan doen dat de huidige rector een ingenieur is! Schertsend zeg ik dan ook wel eens dat de huidige rector alle vooroordelen bevestigd heeft die over ingenieurs bestaan. Misschien zie ik het wel als mijn opdracht om die te ontcrachten. Serieus nu, de opleiding heeft er uiteindelijk weinig mee te maken. Ik begrijp dat het naar buiten toe wel meespeelt. Mensen die me niet kennen, hebben als enige houvast het feit dat ik een ingenieur ben. Maar officieel noch ongeschreven is het een regel dat de rector steeds uit een andere groep moet komen. Kandidaten moeten uiteindelijk op basis van hun programma beoordeeld worden. De rest zijn vooroordelen die weinig relevant zijn.»

Tactisch

Veto: *In tegenstelling tot andere rectoriskandidaten behoort u tot een jongere generatie.*

De Moor: «Leeftijd betekent niet veel, ervaring des te meer! Ik ben reeds op jonge leeftijd kabinetschef geworden en ik kan u verzekeren dat men op die manier op korte tijd snel volwassen wordt. Kijk bovendien gerust rond naar tal van leidinggevende functies, in de politiek en in de zakenwereld, in sociale organisaties en ngo's, enzovoort. Het wemelt er van middenveertigers zoals ik. Leeftijd vind ik geen redelijk argument om geen kandidaat te zijn.»

Veto: *Maar was het niet wijzer geweest nog enkele jaren te wachten om u kandidaat te stellen? Bij de volgende rectorsverkiezingen speelt uw ingenieursachtergrond immers niet meer in uw nadeel.*

De Moor: «Ik heb nooit echt bewust aan carrièreplanning gedaan. Ik ben steeds actief en geïnteresseerd geweest in het beleid, als studentenvetegenwoordiger, in mijn onderzoek, in de politiek en in de universiteit. Nu kom ik met een programma waarvan ik de verschillende krachtlijnen wil realiseren ten dienste van de K.U.Leuven. Tactische beschouwingen en timing in mijn eigen loopbaan vind ik onbelangrijk.»

Veto: *Onlangs riep Oosterlinck uit: "Er is geen andere manier mogelijk dan de mijne om een universiteit te besturen". Is dat groothedswaanzin of zit daar een kern van waarheid in?*

De Moor: «Ik denk wel dat er een grond van waarheid in zit. De huidige rector heeft natuurlijk een onnavolgbare stijl. Sommige van zijn uitspraken komen om die reden nogal arrogant over. De universiteit is uitgegroeid tot een bron van expertise ten dienste van de maatschappij. Maar de toenemende complexiteit vereist, veel meer dan vroeger, een centralisatie van het beleid. Er moet

echter wel een evenwicht bestaan tussen het sturen van bovenaf en het sturen vanuit de basis. En eerlijk gezegd zijn we vandaag dat evenwicht wat kwijt. De huidige rector heeft heel wat zaken gelanceerd, maar misschien iets minder oog gehad voor de uitwerking ervan. De hele universiteit kraakt daar wat onder. In de nabije toekomst moeten we al die nieuwe zaken ten gronde afwerken.»

(foto Pieter Baert)

Debacles

Veto: *Welk dossier ligt u het nauwst aan het hard en werpt u als eerste op tafel de dag na uw benoeming?*

De Moor: «Daar is niet zomaar eenduidig op te antwoorden, vele problematieken zijn ongeveer allemaal even belangrijk. Maar als u me toch dwingt dan zijn het de volgende: internationalisering, onderzoek en onderwijs. Zeker op vlak van internationalisering is er heel wat werk aan de winkel. De kwaliteit van onze instroom buitenlandse studenten is ondermaats. De mobiliteit van onze studenten en ook van onze docenten en onderzoekers is niet groot genoeg. Ik wil alles wat met internationalisering te maken

mensen. We hebben net de grote onderwijs-hervormingen op de kaart gezet. Nu moeten we die verder vorm geven.»

Veto: *Sociale voorzieningen zijn zowat het stiefkindje van alle rectoriskandidaten, waarom stonden die ook niet in uw lijstje?*

De Moor: «De studentenvoorzieningen staan als aandachtspunt in mijn programma. Ik denk bijvoorbeeld aan het debacle rond Alma, door het grote aanbod van voeding in

Leuven, het nieuwe decreet in verband met studiefinanciering en de huisvesting van studenten in het algemeen. De universiteit heeft daar een belangrijke rol te spelen op vlak van prijsvorming en kwaliteitsnormen. Ik ben van mening dat de oplossingen voor deze zaken in de lijn van het huidige beleid liggen.»

Veto: *Er wordt nu al een hele poos gediscussieerd over een algemene studieduurverlenging. Wat is uw standpunt in die discussie?*

De Moor: «Hier hebben we een objectief probleem. In het buitenland worden onze vierjarige opleidingen

(drie jaar bachelors + één jaar masters, red.) beschouwd als vierjarige bachelors. Dat is manifest in het nadeel van onze studenten. Meer mobiliteit willen, onderzoeksgedreven onderwijs volgen en ook een meesterproef afleggen kan niet in een masteropleiding van slechts zestig studiepunten. Dus ga ik resoluut voor een master van honderdwintig studiepunten. Ik weet dat sommige studenten, bij monde van VVS, vrezen dat dergelijke studieduurverlenging het democratische karakter van het onderwijs in gedrang zal brengen. Als daar echter bij de studiefinanciering rekening mee gehouden wordt, dan vervalt ook dat argument.»

Technocraat

Veto: *Hoe moet het met de hogescholen? Wat vindt u ervan dat geld dat vroeger naar onderzoek op de universiteiten vloeide nu ook, althans een deel ervan, naar de hogescholen zal gaan?*

De Moor: «Het is belangrijk dat we met deze associatievorming heel bedachtzaam omgaan. Er bieden zich een pak opportuniteiten aan. Opleidingen aan een hogeschool en de universiteit zijn complementair; de arbeidsmarkt vraagt ook om beide profielen. Ook in onderzoek en logistiek moeten we de complementariteit benutten. Ik wil niet ontkennen dat het moeilijk zal worden als er over de centen gesproken wordt. Te meer omdat de hoge-

scholen met recht en rede klagen over de jarenlange onderfinanciering in hun eerste geldstroom, net zoals de universiteiten, maar zij hebben geen tweede en derde geldstroom. Ik ben niet pessimistisch, ook niet ongebreidel optimistisch. Maar ik ben er wel van overtuigd dat de opportuniteiten de nadelen ruimschoots overstijgen.»

Veto: *U bent nauw verbonden met de CD&V. Brengt deze politieke signatuur de onafhankelijkheid van de universiteit niet in het gedrang?*

De Moor: «Ik heb inderdaad een aantal jaren achter de rug op het kabinet wetenschaps- en technologiebeleid van verschillende CD&V-politici, maar echt partijpolitiek ben ik nooit geweest. Ik ben meer een technocraat, die zich weliswaar met de politieke dimensies van wetenschaps- en technologiebeleid heeft beziggehouden. Ik begrijp wel dat, als je acht jaar op een CD&V-kabinet gewerkt hebt, iedereen ervan uitgaat dat je een grote affiniteit met die partij hebt. Ik ben daar trouwens ook niet beschaamd over, maar voel me partijpolitiek gezien wel nogal onafhankelijk. Het beleid moet gewoon goed zijn.»

Preses

Veto: *In uw programma had u het over freedom of speech versus politieke correctheid. In welke mate moet de universiteit volgens u deelnemen aan het maatschappelijk debat?*

De Moor: «Het is in de eerste plaats onze taak om maatschappelijke problemen te identificeren. Het is aan de politiek om keuzes te maken. Wij moeten wel de expertise aanbieden en de verschillende opties die zich aandienen wetenschappelijk onderbouwen. Het is onze taak om de feiten op tafel te leggen, ook en zelfs vooral als men die niet graag hoort. De universiteit moet in sommige gevallen echt wel de luis in de pels van de politici zijn. De maatschappij en politici moeten aanvaarden dat dat juist onze rol is. Een rol die we vandaag de dag te weinig spelen.»

Veto: *Rector Oosterlinck heeft de reputatie weinig innemend te dulden vanuit het studentenkamp. Vindt u dat studenten een vinger in de pap te brokken hebben op het hoogste niveau?*

De Moor: «Zeker, ik ben zelf jarenlang studentenvetegenwoordiger geweest. Het allerbelangrijkste niveau van inspraak dat de studenten hebben zijn de POC's. Studenten maken vandaag de dag veel te weinig gebruik van de invloed die ze daar zouden kunnen hebben. Sommige delegaties zijn veel te braaf. Studenten zijn nu al op bijna alle niveaus vertegenwoordigd. Ze moeten daar nog beter op inspelen. Dan is zelfs, onder bepaalde voorwaarden, vertegenwoordiging in het GeBu bespreekbaar.»

Veto: *U staat bekend als een kandidaat met een respectabele onderzoeksachtergrond en behoorlijk wat beleidservaring, maar ontbreekt het u niet aan voeling met de basis?*

De Moor: «Ik denk van niet, wat niet wil zeggen dat ik elke dag op café zit met studenten (lacht). Mijn studententijd ligt nog niet zo heel ver achter mij, dat is nu misschien een van de voordelen van mijn leeftijd. Ik ben ook toen zeer actief geweest. Ik was preses van VTK, ik ben medewerker van Veto geweest, heb in de Academische Raad gezeteld. In het studentenmilieu is er uiteindelijk niet zo drastisch veel veranderd sinds mijn studententijd. Veel van de huidige student-politieke debatten werden toen ook al gevoerd. Studenten zijn vandaag misschien iets minder scherp. Ze weten wat ze willen. Kwaliteit hoort daar zeker bij.»

www.bartdemoor.be

“Het beleid moet gewoon goed zijn”

heeft, onder een koepel brengen, omdat de verschillende diensten nu in verspreide slagorde werken. De K.U.Leuven zal internationaal zijn of zal niet zijn! Ten tweede is er onderzoeksbeleid, want dat is nu eenmaal de basis van onderzoeksgedreven onderwijs, maar ook van innovatie naar markt en maatschappij. Ten derde is er onderwijsbeleid: het opleiden van jonge

Rectorsverkiezingen

HERMAN NYS: PROJECT VOOR EEN AUTHENTIEKE UNIVERSITEIT

“Rector zou het best ook associatievoorzitter zijn”

Hoewel Herman Nys aanvankelijk de steun kreeg van dokter Marc Decramer, opteerde die er uiteindelijk voor om zijn eigen kansen te beproeven. Het lijkt Nys echter niet te deren, want hij is strijdbaar en meer dan ooit overtuigd van zijn project: de kloof tussen het beleid en de mensen dichten. Naar eigen zeggen is hij de meest complete kandidaat, en als het van hem afhangt laat Oosterlinck de onderwijsregeling en het examenreglement het best over aan de volgende rector. Nys is klaar om zijn tanden in het rectorsmandaat te zetten.

Bram Delen & Ben Deboeck

Zijn programma springt in het oog omdat het geen echt programma is. Hij houdt zich ver van managementtaal en zijn ‘project’ ademt vooral een principiële benadering uit en niet in het minst een christelijke. Of lazen we het nu zo verkeerd?

Herman Nys: «Neen, jullie hebben goed gelezen. Ik put voor mijn project uit christelijke inspiratie. Ik ben een kandidaat met een C, maar ook de meest complete dus in die zin wil ik de C ook nuanceren. Als we ons als Europese universiteit ergens mee kunnen onderscheiden is het nu net door dat christelijke aspect.»

Veto: Hoe ziet u die christelijke invloed concreet?
Nys: «Mijn verleden speelt hier een belangrijke rol in. Ik werk aan het Centrum voor Biomedische Ethiek en Recht, waar wij een duidelijk christelijk discours hebben inzake euthanasie of genetica. Maar ik wil dat zeker niet opdringen aan anderen. Het is wel een ervaring die ik wil delen.»

Veto: Christelijk, maar ook katholiek?
Nys: «Niet perse katholiek, neen. Christelijk met een open oog. Ik zou het geen pluralisme noemen, want dat kan zeer snel leiden tot neutraliteit.»

Overlast

Veto: Uw programma ademt heel wat kritiek uit ten opzichte van de huidige rectorploeg. Is dat bewust?

Nys: «De huidige ploeg heeft gezorgd voor te veel administratieve overlast en te snelle bestuurlijke hervormingen, met als gevolg: een dalende betrokkenheid van de mensen bij het universitaire project. Op die punten heb ik inderdaad zeer zware kritiek. De universiteit is de laatste jaren op een heel oligarchische manier bestuurd, waarbij beslissingen van boven uit werden genomen en waarbij nauwelijks werd gecommuniceerd. Men gaf ook de indruk dat niet heel erg te vinden. Door deze beleidsstijl vreemden mensen van de instelling. (grijpt naar Veto 12 van deze jaargang, red) Ik heb hier een citaat van Eddy Van Avermaet (voorzitter onderwijsraad, red): “Ik vrees dat de kennis van heel wat proffen over flexibilisering beperkt blijft tot wat in de kranten heeft gestaan. En kranten waren niet altijd de dragers van correcte informatie.” Dit is eigenlijk onaanvaardbaar, want het is aan het centrale niveau om hierover correcte informatie te verstrekken.»

Veto: Maar dan moet u het organieke reglement aanpassen, terwijl u de huidige ploeg verwijt dat ze dit veel te vaak deed.

Nys: «Paradoxaal, inderdaad. Ik wil in het

reglement inschrijven dat een wijziging ervan moeilijker zal zijn dan nu en dat er bovendien een raadpleging aan vooraf moet gaan.»

Veto: Wat vindt u van studenteninspraak?

Nys: «Er is consensus om te kiezen voor medebestuur — het volwaardig opnemen in alle organen — en ik kan me daarin vinden. Studenten moeten in het groepsbestuur zitten. Ik ben het ook eens met de opname van twee studenten in de Raad van Bestuur (cf. Kort Nieuws) Maar ik begrijp niet goed waarom zij de vergadering enkel zouden mogen bijwonen als het gaat over studenten-aangelegenheden.»

«Als we de scheiding tussen academische materie en bestuurlijke materie zeer strikt nemen, dan zouden alle studentenaangelegenheden hun eindbeslissing krijgen op academische raad. De studenten zouden als belangrijk tegenargument hebben dat de ploeg van de rector een genomen groepsbeslissing kan weigeren voor te leggen op de Raad van Bestuur ter bevestiging. Maar hier wijs ik op een inconsistentie in het huidige reglement: het is onlogisch dat beslissingen van het groepsbestuur met betrekking tot studenten doorgeschoven moeten worden naar de Raad van Bestuur. Dat hoort thuis op de academische raad, waar studenten nu al

mee besturen. Als men dus de studenten in de Raad van Bestuur

een vertegenwoordiging geeft, waar ik principieel niets tegen heb, dan kan die niet worden beperkt tot alleen maar studenten-aangelegenheden.»

Veto: Alle kandidaten schrijven dat ze, in tegenstelling tot het beeld dat de huidige rector graag gebruikt, geen koele manager maar een warme coach willen zijn. Vreest u niet dat, eens op de troon, ook de nieuwe rector dictatoriale trekjes zal vertonen, bijvoorbeeld als bepaalde professoren slecht functioneren?

Nys: «Het huidige bestuur heeft vele punten centraal behandeld die niet centraal behandeld moesten worden en vice-versa. Wanneer een professor disfunctioneerde, greep men niet in, terwijl geen enkele gezonde organisatie bij personeelsproblemen aan haar basis zou zeggen: los het zelf op. Ik huldig het principe dat alles wat op een lager niveau kan beslist worden, ook moet beslist worden op dat niveau. Democratie gaat erom vertrouwen te geven aan mensen. Ik denk dat ik als rector er geen andere bestuurspraktijk zal op nahouden dan ik nu verkondig. Mijn verleden bewijst dat. Ik ben op de faculteitsraad geneeskunde in november 2003 van leer getrokken tegen het plan van het huidige bestuur om de rectorsverkiezing af te schaffen.»

Evaluatie

Veto: Op welke concrete punten heeft de huidige rector te zeer centraal ingegrepen?

Nys: «Bij de evaluatie van het onderwijs. Nu heeft DUO (Dienst Universitair Onderwijs, red) dat uitgevoerd, terwijl die dienst eerder een ondersteunende rol moet hebben en geen uitvoerende. In het onderzoeksbeleid is de bevoegdheid veel minder groot dan in het onderwijsbeleid. Het onderwijsbeleid is een staat in een staat geworden: zij produceren nota's alsof het niets is.»

Veto: Hoe ziet u de rol van de studenten binnen de onderwijsbeoordeling?

Nys: «Zeer rechtstreeks. De studenten moeten hun mening kunnen geven over de inhoud van de lessen, de syllabus en aanverwante zaken.»

Veto: Gebeurt er ook iets met die evaluatie van de studenten?

Nys: «Gegronde klachten van studenten verdienen ernstige opvolging. Naast de formele evaluaties, speelt de ombudsdienst hierin een heel belangrijke rol. Bij een prof die niet goed lesgeeft, is het niet wenselijk dat men de formele evaluatie moet afwachten om in te grijpen.»

Veto: U wilt de verzakelijking van de student-docentrelatie tegengaan. Nochtans hebt u de reputatie zelf afstandelijk les te geven en te examineren. Er waren zelfs wat klachten binnengelopen.

Nys: «Het lesgeven klopt volgens mij niet: ik gebruik veel casussen en actualiteit in mijn lessen. Het examineren kan misschien wat afstandelijk zijn, maar ik heb geen onderwijsassistenten dus moet het wat vooruit gaan. Hoewel dat natuurlijk geen argument ten gronde is. Wat die klachten betreft, dat waren geen klachten maar legitieme vragen om inzage: ik heb de kopijen met de studenten bekeken en de meesten begrepen het dan wel. Er waren ook wat studenten die mijn keuzevak wat onderschat hadden. Ik durf wel hoge eisen stellen, omdat het om meer specifieke materie gaat, die dito interesse van de student veronderstelt.»

Veto: Hoe wil u die verzakelijking concreet tegengaan?

Nys: «Meer assistenten inschakelen is in theorie wel mooi, maar dat is volgens mij niet mogelijk. Kijk naar het flexibiliseringsdecreet. Het zorgt voor meer geïndividualiseerde trajecten en Leuven heeft daar het voortouw in genomen. Niet erg verstandig volgens mij. Meer individuele trajecten vragen immers meer geld en dat is er niet, dus leidt dat tot een ongezondere prof-studentrelatie. We moeten ingaan tegen de stroom en de individualisering van de samenleving niet binnen de universiteit bestendigen. TOLEDO is bijvoorbeeld ook niet inherent slecht, maar het verzakelijkt de relaties tussen studenten onderling. Net zoals de afschaffing van de proclamatie voor mij geen positieve ontwikkeling is. Die proclamatie is niet noodzakelijk een pijnlijke ervaring voor de gebuise, maar het kan balsem zijn om de pijn te verzachten. Het is een sociaal gebeuren, een vorm van zelfhulp, ook. Ik ben daar misschien wat ouderwets in, maar het is mijn diepste overtuiging. De decanen zijn er godzijdank in geslaagd de scherpe kanten van de implementatie van de flexibilisering af te veilen.»

Associatie

Veto: Hebt u voldoende beleidservaring om de job aan te kunnen? U zit op onderzoeksraad?

Nys: «Ja zeker. Ik lees ook aandachtig de verslagen van de Academische raad. Maar vooral

buiten de universiteit heb ik ervaring. Ik weet wel hoe de sociale non profit sector eruit ziet en hoe je moet onderhandelen met de overheid.»

Veto: Er wordt gezegd dat de associatie van Oosterlinck een onbestuurbaar monster is.

Nys: «(Nys neemt een krant, grijnst en citeert (foto Pieter Baert))

Oosterlinck) “Ik weet dat de associatie een project is waarvan ik de omvang heb onderschat.” Ik verwacht een desintegratie bij de hogescholen die aan de marge gelegen zijn, doordat ze zich de facto gaan gedragen als instellingen bij een andere associatie. Lessius Hogeschool is daar een goed voorbeeld van. Het echte werk aan de associatie moet nog beginnen en de rector van de K.U.Leuven zal een voortrekkersrol moeten spelen binnen de associatie. Daarom zou het geen slechte zaak zijn dat de rector ook voorzitter van de associatie zou zijn, hetgeen statutair niet uitgesloten is.»

Veto: Gaat u Oosterlinck als voorzitter wippen?

Nys: «Neen, zeker niet als hij daar zelf geen signalen toe geeft. Hij is trouwens verkozen met unanimité, maar misschien ziet hij op lange termijn in dat de universiteit moet primeren.»

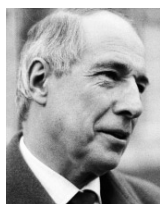
Veto: Wat vindt u van de nota van Danny Pieters over sociale voorzieningen aan de K.U.Leuven?

Nys: «Ik moet deze nog eens opnieuw grondig bekijken, maar over het algemeen kan ik mij daar best in vinden. De visietekst die ik heb moeten ondertekenen, neemt deze nota nagenoeg integraal over. Sociale Voorziening loopt vrij goed heb ik de indruk.»

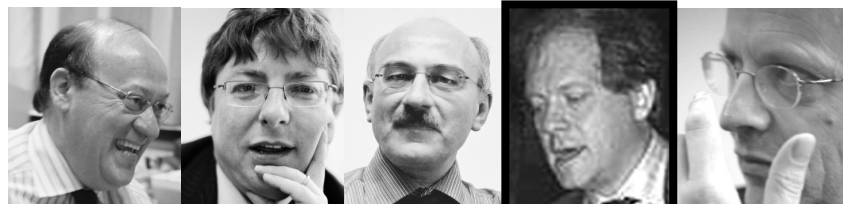
Veto: Het psychotherapeutisch centrum draait dus goed?

Nys: «Neen, als er nu één voorbeeld is waar het slecht draait is het daar wel. De wachttijden zijn er veel te lang. Maar ik bedoel dat het in globo goed loopt. Het personeel voelt zich wel wat te bureaucratisch benaderd, maar de structuur zit goed. Ik vind eerlijk gezegd niet dat een kandidaat-rector precies moet weten wat hij met Alma gaat doen. Je hebt de academische kerntaken en andere dingen die niet minder belangrijk zijn, maar daar wel rond zweven.»

www.hermannys.be

Rectorsverkiezingen

LOLKANDIDAAT RIK TORFS WINT AAN SÉRIEUX

Zinnig in een wolk van onzin

Rector Rik Torfs, het allitereert een eind weg. Kranten en weekbladen maakten gretig enkele kolommetjes vrij om de kandidatuur van de professor Kerkelijk Recht annex alomtegenwoordig mediafenomeen van bijtend commentaar te voorzien. Ondertussen heeft de populistische lolkandidaat echter een stevig programma ineen gebokst.

Wim Gemoets & Herman Loos

De grote *dédain* waarmee Torfs de afgelopen maanden werd bejegend, ruimt stilaan baan. Hier en daar kan hij zelfs al op voorzichtige bijval rekenen met zijn programma. Een tekst waarop hij overigens trots is: "Mijn programma is een verhaal, ik daag u uit om het gebrek aan cohesie te vinden."

Overomkadering

Rik Torfs: «Ik geloof heel erg in deze universiteit. Als student zat ik al als vertegenwoordiger in de Academische Raad, waar ik mijn universitaire roeping eigenlijk heb gekregen. Ik heb de laatste jaren het gevoel dat we op een *turning point* staan en nu is het moment om er zelf voor te gaan.»

Veto: *In het begin werd u nochtans als een schijnkandidaat beschouwd.*

Torfs: «Er speelt natuurlijk vanalles. Ik ben misschien een verrassende kandidaat die het traditionele beeld van de rector een beetje doorbreekt, maar ik ga er serieus voor.»

Veto: *U zou ook meedoen om Marc Vervenne een hak te zetten.*

Torfs: «Ik heb echt wel wat beters te doen dan wie dan ook te pesten. Laten we daar duidelijk over zijn. Ik ga uit van mijn eigen ideeën, van de dingen zoals ik ze zie. Ik gun iedereen het rectoraat, maar ik denk dat ik zelf ideeën heb die de moeite zijn om te verdedigen.»

Veto: *Rector Oosterlinck verklaarde dat zijn weg de enige is. U bent de kandidaat bij uitstek die voor een andere weg wil kiezen.*

Torfs: «Ik wil me niet afzetten, het huidige bestuur heeft op heel wat terreinen goede stappen gezet. Langs de andere kant denk ik dat een stijlbreuk en zelfs meer dan dat mogelijk is. Ik vind dat een rector vooral een professor moet zijn en geen externe bestuurder. Hij is primus inter

pares binnen de universitaire gemeenschap. We hebben geen nood aan een besturende kaste in de Naamsestraat. Professioneel bestuur is noodzakelijk — ik ben niet voor geklungel — maar je moet voeling met de basis houden.»

«Ik probeer in mijn programma eerst de pijnpunten bloot te leggen en zeg hoe daar iets aan kan gebeuren. Die pijnpunten zijn volgens mij het raster- en trechterdenken. Het raster is een bestuurlijke overomkadering die vooral op onderwijsgebied naar voor komt. Allerlei grote en kleine regels lijken op een gegeven moment belangrijker te worden dan de inhoud, wat verhindert dat je nog op een bevlogen manier kan lesgeven. Het risico bestaat dat je alles perfect doet volgens het raster, maar dodelijk saai bent.»

«In onderzoek daarentegen zie je een trechter ontstaan. Door de dictatuur van het meetbare, de drang om geciteerd te worden, zie je onderzoekers samentroepen op enkele toonaangevende domeinen. Velden die

minder aanleiding geven tot citeren en ook nieuwe velden kunnen in die logica niet aan bod komen. Oude onderwerpen vallen weg en vernieuwende ideeën krijgen geen kans. Er ontstaat een virtuele realiteit van wat universitair wetenschappelijk werk is dat voeling verliest met de samenleving.»

Veto: *Wat stelt u als alternatief op onderwijsgebied?*

Torfs: «Regulering mag niet verstikkend werken. De omkadering moet ten dienste staan. Laat mensen gewoon inhoudelijk hun vak met allure uitwerken, vertrouw op de creativiteit van de docenten. Achteraf moet de kwaliteit van dat onderwijs gevaloriseerd worden, maar op een meer positieve manier dan nu gebeurt. Het mag geen stok zijn om mensen mee te slaan. Ik ben bang voor evaluaties waarvan het materiaal gewoon gestockeerd wordt, zonder te weten wanneer en hoe men ermee naar buiten komt. Dat zorgt voor een sfeer van wantrouwen.»

Veto: *U zet ook vraagtekens bij begeleide zelfstudie.*

Torfs: «Ik citeer de visietekst — in mijn ogen geen meesterwerk — die daar een ronkende verklaring over geeft. Je moet een concept echter ook implementeren. Ik geloof in begeleide zelfstudie, maar niet als enig middel. Wat nu begeleide zelfstudie wordt genoemd, was overigens al op vele plaatsen gangbaar.»

Onderschatten

Veto: *U wilt de student minder 'pamperen'. Wat bedoelt u daarmee?*

Torfs: «Het betekent absoluut niet dat je studenten in de steek laat. In het eerste jaar moet begeleiding een prioriteit zijn, aangezien niet iedereen dezelfde startpositie heeft. In hogere jaren is een afgelijnde cursus echter een versimpeling van de werkelijkheid. Je dient de student er niet mee op al zijn wensen in te gaan. Ik weiger ook de student als cliënt te zien, daarom zie ik het nut van een reclamecampagne niet in. De werking van deze universiteit zou onze reclame moeten zijn, niet wat vage slogans en poollandschappen met ijsberen die vriendelijk naar de camera lachen.»

Veto: *U geeft veel vertrouwen aan de basis, maar heeft die ook geen eigen agenda?*

Torfs: «Ik ben ervan overtuigd dat de mensen die hier werken geen misbruik zullen ma-

ken. Maar de inspiratie moet toch van onder komen. De mensen die concreet in het vak zitten, weten het beste wat voor hun nodig is. Ik ben geen voorstander van een volledig uniform beleid. Over belangrijke zaken zoals studieduurverlenging moet binnen de faculteiten gesproken worden.»

Veto: *Wat is uw visie op onderzoek?*

Torfs: «Het is belangrijk dat we echt innovatief durven zijn, ook in het ontdekken van nieuwe werkelden, wat iets te weinig gebeurt. We moeten het meetbare *au sérieux* nemen, maar de dictatuur van de meetbaarheid moet weg. We kunnen ons als topuniversiteit niet veroorloven op deze criteria niet goed te scoren. Tegelijk moeten we echter de dingen waarin we goed zijn in vraag durven stellen.»

«De maatschappelijke rol die niet direct kwantitatief meetbaar is, het belangeloos engagement, wordt te weinig gehonoreerd. Ik heb dat ervaren in mijn eigen faculteit, die toch op een speciaal segment van de

samenleving zit. Ik heb geleerd wat het betekent klein te zijn tegenover een systeem. Dat zal ik als rector zeker nooit vergeten.»

Veto: *U legt ook de nadruk op maatschappelijke dienstverlening. Is 'De laatste show' daar een voorbeeld van?*

Torfs: «Ik probeer een populair medium te gebruiken met toch een minimum aan *sérieux*. 'De Laatste Show' heeft meer kijkers dan er Vlamingen naar de kerk gaan. Je mag niet onderschatten hoe moeilijk het is in zo'n wolk van onzin toch iets zinnigs aan te brengen, je speelt immers op verplaatsing.»

Veto: *Waarom hebt u zoveel aandacht voor vrouwen in uw programma?*

Torfs: «Ik vind dat wij in een macho bedrijfscultuur zitten. De typische lange vergaderingen zijn vrouwonvriendelijk en bovendien zelden noodzakelijk. Vrouwen kunnen efficiënter met tijd omgaan dan mannen en onze bedrijfscultuur schrikt hen af. Er wordt wel gesproken over een vrouwvriendelijk beleid, maar zolang geen enkele man ontevreden is, schort er iets.»

Veto: *Proffen zouden ook meer moeten verdienen. Verdient u te weinig?*

Torfs: «Ik klaag niet, maar we moeten toegeven dat professorenwedden achterblijven tegenover wedden in gelijkaardige jobs. Het is de enige manier om een soort top te blijven recruter. Als ik daarover spreek met politici geven zij dat ook toe, maar zij weten ook dat zo'n standpunt hun geen electoraal succes zal opleveren. Daar bestaat misschien een directe oplossing voor, maar het belangrijkste is dat we het probleem onderkennen. Anders kan er nooit iets aan gebeuren.»

Herbergzaam

Veto: *Is uw beleidservaring wel groot genoeg?*

Torfs: «Ik heb aan de universiteit gedaan wat ik kon. Als lid van de faculteit Kerkelijk Recht kan je geen decaan van Geneeskunde worden.

Aan mijn faculteit en in de internationale wetenschap heb ik toch mijn strepen verdiend, als voorzitter van verschillende organen en organisator van congressen.»

Veto: *Hoe wil u studenten bij het beleid betrekken?*

Torfs: «Als je studenten niet als cliënt wil behandelen, betekent het dat ze meebesturen tot op het hoogste niveau. Hun aanwezigheid is belangrijk voor een transparant en verantwoordelijk bestuur in de potentieel ondemocratische hoogste bestuursorganen, zelfs al zeggen ze er geen woord.»

Veto: *Hoe ziet u de samenwerking binnen de associatie en met haar toekomstig voorzitter Oosterlinck?*

Torfs: «Het is

van groot belang dat de verschillen benadrukt worden. We moeten ieder op zijn eigen domein goed laten zijn en samenwerken waar het kan. Verder wordt de universiteit bestuurd vanuit de K.U.Leuven. Als er dan een goede samenwerking komt met de voorzitter van de associatie, versterken wij onze positie tegenover het politieke veld. Hetzelfde geldt trouwens voor samenwerking met andere universiteiten binnen de VLIR (*Vlaamse Interuniversitaire Raad, red.*). Er mag tussen universiteiten een charmante competitie zijn, waarin wij in alle vriendelijkheid de beste zijn.»

Veto: *Welk dossier brengt u als rector meteen op tafel?*

Torfs: «Je moet altijd eerst een analyse maken en kijken wat er bij de basis leeft. Ik zou wel onmiddellijk willen zorgen voor een verandering van sfeer, zodat er terug openheid en vertrouwen heerst. Iedereen weet dat onder mijn leiding wantrouwen en dubbele agenda's zullen verdwijnen, wat bij andere kandidaten niet zeker is omdat ze in aanpak meer op de huidige rector lijken.»

Veto: *Wat is voor u de betekenis van de K in K.U.Leuven?*

Torfs: «Een K die voor kwaliteit staat, is flauwekul. Ik geloof heel sterk in de katholieke traditie op haar best. We moeten ook de Kerk weer serieus nemen en met haar een herbergzaam meningsverschil durven construeren. Voor mij staat de K voor openheid en tolerantie ten opzichte van andersdenkenden. Ik zal aan deze universiteit absoluut mensen verdedigen die hun academische vrijheid publiek gebruiken, zelfs wanneer ik het niet met hen eens ben. Ook dat is mijn taak als rector.»

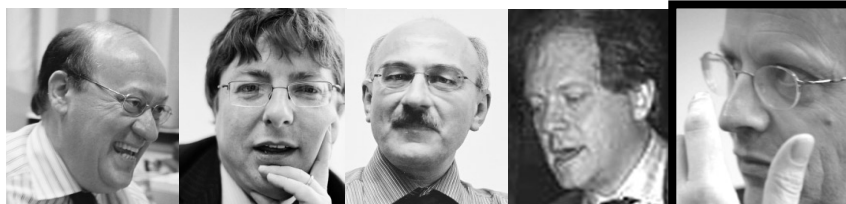
www.riktorfs.be

(foto Katleen Gabriëls)

Rectorsverkiezingen

VICE-RECTOR MARC VERVENNE WIL VAN PREFIX AF

De weg van de geleidelijkheid

De kandidaat van het zittend bestuur wordt hij al snel genoemd. Toch kan je Marc Vervenne moeilijk op één lijn plaatsen met André Oosterlinck, daarvoor zijn beiden te verschillend qua stijl en aanpak. Dat neemt echter niet weg dat Vervenne als vice-rector vaak gepercipieerd wordt als een voortzetting van het huidige beleid, zij het dan met een andere visie en "een betere communicatie" naar de basis.

Ben Deboeck

Veto: U zegt in uw programma "de universiteit moet het intellectuele leiderschap in het maatschappelijk debat opnieuw opnemen". Hoe moet dat gebeuren?

Marc Vervenne: «In eerste instantie niet door op de barricades te gaan staan. Wél door als universiteit aan de discussie over de serieuze problemen van onze maatschappij een actieve bijdrage te leveren en ons niet terug te trekken binnen een academische vesting. Ik denk hierbij ondermeer aan economische en sociale problemen zoals werkloosheid of multiculturaliteit — al spreek ik liever over kosmopolitisme.»

«Dat kan via de media, maar moet ook een veel bredere communicatie inhouden. Neem bijvoorbeeld het beleidsvoorbereidend onderzoek: dat hebben we toch aan de K.U.Leuven, maar we moeten de resultaten nog doeltreffender verspreiden. Via publicaties of de media moeten we problemen en hun oplossingen op de gepaste manier overbrengen.»

Veto: En meer dan nu tegen de stroom in durven gaan?

Vervenne: «Dat is onze taak. Of men ons dan volgt of niet, dat is een andere zaak, maar we moeten fundamenteel geachte kwesties kritisch en onafhankelijk durven aankaarten.»

Bot

Veto: U schrijft dan ook "we moeten ons kwetsbaar durven opstellen".

Vervenne: «Die kwetsbaarheid is eigenlijk dubbel. Ik heb heel bewust als titel voor mijn programma 'de kwetsbare universiteit' gekozen. Aan de ene kant is zij een fragiele organisatie, zoals elke organisatie die afhangt van goed beheer. Aan de andere kant is er de kwetsbare opstelling. Dat beschouw ik niet als een zwakte maar als een vorm van openheid: we mogen niet bang zijn om de discussie over vanzelfsprekendheden aan te gaan.»

Veto: Een persoonlijke eigenschap die u vaak wordt toegedicht is dat u zich afwachtend opstelt. Een rector moet echter ook proactief kunnen handelen.

Vervenne: «In verschillende dossiers ben ik als vice-rector net proactief tewerk gegaan. Een afwachten-

"De volgende rector erft geen failliete boedel"

de houding neem ik zelden in. Ik zie mijn manier van werken eerder als het nemen van voldoende tijd om tot op het bot te gaan om alle aspecten van een probleem bloot te leggen en duurzame oplossingen te vinden. Een goed georganiseerd overleg, maar zonder dat het eindeloos uitdijt. En zelfs als je een snelle beslissing neemt, moet je er als rector zeker van zijn dat je draagvlak hebt en steunt op deskundig advies.»

Veto: Van de huidige beleidsploeg steekt u het meest af tegen rector Oosterlinck. Staat u dan voor een voortzetting van het huidige beleid dat u de laatste vijf jaar mee vorm gaf en tegelijk toch ook voor een stijlbreuk?

Vervenne: «Niemand kan ontkennen dat er de voorbije tien jaar heel wat positieve dingen zijn gerealiseerd. Ik denk aan de financiering van de universiteit, de ontwikkeling van onderzoek en onderwijs, de organisatie van ons ziekenhuis, het studentenbeleid, de associatie. De volgende rector erft geen failliete boedel. We moeten dan ook zorgen voor continuïteit van het positieve. Maar als je zegt een beleid voortzetten? Ik ben een andere persoon en leg dus andere accenten. Ik wil dan ook naar een vernieuwend beleid streven zoals ik dat zie en aanvoel.»

Veto: Welke accenten, waar zullen de stijlbreuken zich bevinden?

Vervenne: «Ik hecht heel veel belang aan overleg, transparantie en gemeenschapsvorming. De dialoog met de mensen, daar waar het werk gebeurt...»

Veto: Gebeurt dat dan nu te weinig?

Vervenne: (lacht) «Ik hou me wat in om een zittend bestuur te evalueren. Het gebeurde op een andere manier. Ik ben me er altijd heel bewust van gebleven dat ik met mensen werk die ik

vertrouwen geef. Ik denk niet dat onze mensen het moeilijk hebben om verantwoording af te leggen zolang daar maar duidelijke afspraken over bestaan en men hen in hun waardigheid respecteert.»

Veto: Zou u het net als rector Oosterlinck 'vuil' en 'agressief' kunnen spelen? Twee jaar geleden verbrak de rector bijvoorbeeld de ongeschreven regel dat universiteiten geen mediacampagnes voeren om studenten aan te trekken.

Vervenne: «Is dat niet een 'vuile' vraag? Ik zou wél opnieuw willen bekijken hoe we onze universiteit kunnen promoten, hoe studenten aantrekken. Ik heb eenvoudigweg een andere stijl dan Oosterlinck en dat zou zich ook op dit terrein uiten.»

Veto: Uw huidige chef, Oosterlinck, blijft voorzitter van de Associatie. Hoe ziet u de mogelijke samenwerking als rector?

Vervenne: «Ik kijk daar naar uit, ik heb meerdere jaren met hem gewerkt. Hij weet dat ik mijn eigen visie heb en hij heeft niet de intentie om zich met de universiteit te moeien. Maar de universiteit moet de leiding nemen binnen de Associatie, inventief en zelfbewust. Een sterke universiteit hoeft niet bang te zijn van haar Associatie en dus ook niet van haar voorzitter.»

Overlast

Veto: Welke beslissing zou u de laatste vijf jaar anders genomen hebben binnen het universiteitsbestuur?

Vervenne: (denkt uitgebreid na) «Ik vind het moeilijk om daar nu op te antwoorden. Laat ons zeggen dat ik voor een aantal dossiers, al is dat achteraf natuurlijk gemakkelijk gezegd, de communicatie op een andere manier zou hebben gevoerd.»

Veto: Flexibilisering? De hervormingen binnen de universiteit? JaDE?

Vervenne: «JaDE (Jaarlijkse DocentenEvaluatie, na minder dan een jaar opgeschort) is inderdaad een goed en bekend voorbeeld. Het probleem daar was in hoofdzaak de communicatie met de professoren. De flexibilisering is nog volop aan de gang en zullen we dus goed in handen moeten houden. De reorganisatie van de universiteit heeft in de drie groepen een eigen vorm en tempo aangenomen...»

Veto: En is nog steeds niet voltooid.

Vervenne: «...en is nog steeds niet voltooid. In de eigen groep heb ik bewust geopteerd om de toetsing van het nieuwe organisatie-model aan de faculteiten toe te vertrouwen, wat nu bezig is.»

Veto: Maar in de andere groepen werd het groepsmodel van bovenaf opgelegd door de vice-rectoren omdat ze er niet uitkwamen.

Vervenne: «Dat moeten we toch iets genuanceerder bekijken. Het proces van reorganisatie verloopt in de drie groepen verschillend en het interne groepsoverleg is anders aangepakt. Ik heb gekozen om met mijn groep de weg van de geleidelijkheid te gaan.»

Veto: Als u rector bent, wat wordt uw eerste beleidsdaad, wat gooit u op tafel?

Vervenne: (denkt lang na) «Er wordt terecht vaak gesproken over administratieve overlast — dat vind je dan ook bij alle andere kandidaten terug — die de academici afhoudt van hun kerntaken en feitelijk voortkomt uit de 'vereconomisering' van de universiteit. Een grondige reflectie daarover moet snel gebeuren. En daaraan meteen concrete maatregelen koppelen om de oorzaken weg te nemen en de ondersteuning te optimaliseren.»

Comfort

Veto: Een belangrijk discussiepunt voor studenten is de inspraak aan de universiteit.

Vervenne: «Ik vind dat persoonlijk geen discussiepunt meer. In de groep Humane Wetenschappen hebben we studentenparticipatie altijd toegepast en zitten dus overal studenten-vertegenwoordigers. Het is een heel normale zaak: de universiteit bestaat bij de gratie van haar studenten en de overdracht van haar onderzoek erop. Ik heb alleen maar positieve ervaringen met het volwaardig opnemen van studenten als medebestuurders in de organen waar ze recht op hebben. Dat sluit aan bij het geven van vertrouwen aan studenten en het erkennen van hun verantwoordelijkheid.»

«In de toekomst zie ik hun inbreng nog belangrijker worden. Binnen twee jaar studeren immers de eerste bache-

(foto Katleen Gabriëls)

lors af en staan ze voor de keuze: blijven we in Leuven, gaan we naar een andere universiteit, naar elders in Europa? Voor deze 'mobiliteit in de hoofden' is de inbreng van de studenten naar de toekomst erg belangrijk.»

Veto: Wat zijn uw plannen op gebied van sociale voorzieningen?

Vervenne: «We hebben in deze sector heel wat opgebouwd. Consolidatie en versterking zijn dus belangrijk. Met Alma moet zeker een band blijven, privatisering is geen optie. Haar taak is immers de studenten goedkope maaltijden aan te bieden. Inzake huisvesting hebben we de laatste jaren veel bijgebouwd zodat we de markt mee controleren en sturen. In het algemeen staat het comfort, de betaalbaarheid voor de student, centraal.»

Euhm

Veto: U wil natuurlijk altijd beter doen dan uw voorganger. Kort antwoorden: hoe zou u onderwijs verbeteren, hoe zou u onderzoek verbeteren?

Vervenne: «Wat onderzoek betreft is het geven van vrijheid én vertrouwen én echte onderzoekstijd erg belangrijk. Eveneens belangrijk is dat we onze middelen doeltreffend inzetten, zodat we een kwaliteitsvolle brede onderzoeksbasis voeden en tegelijk sterke onderzoekslijnen laten groeien.»

«Voor onderwijs vind ik 'de mobilisatie van de geesten' van groot belang, zowel voor studenten als professoren en assistenten. Dat is de essentie van flexibilisering. We zijn echter nog te honkvast. Nogmaals: ik kijk met spanning uit naar wat de keuzes gaan zijn van de eerste bachelors die afstuderen. Dat wordt een erg belangrijk punt.»

Veto: De voorpagina van uw programma bestaat uit paginagrote foto van uzelf. Bent u ijdel?

Vervenne: (lacht) «Euhm. Wie me kent, weet dat dit niet het geval is. Maar wie een programma voorstelt dat wordt gedreven door de keuze voor bepaalde waarden en ambities, stelt ook zichzelf voor. En daar hoort een foto bij...»

Veto: Hoe staat uw vrouw tegenover uw kandidatuur?

Vervenne: «Voorzichtig positief, ondersteunend. Kritisch ook en dat vind ik wel goed. Ze behoedt me voor ijdelheid.»

Veto: Waarom zou voor u gestemd moeten worden en niet voor een andere kandidaat?

Vervenne: «Het zou zeer ijdel zijn mocht ik daar op antwoorden.»

www.marcovervenne.be

Waar is Waldo?

Toneelspelers aller kringen hebben zich dit jaar verenigd in een Interfacultair Theaterfestival. Ook Katechetica wilde een deel van de taart en brengt de eerste week na de paasvakantie 'WWW' op de planken: een zoektocht naar iets wat godsdienstwetenschappers beter kennen dan wie dan ook: God.

Hanne Vermeiren

Het is de eerste keer dat Katechetica zichzelf op de planken zet en meteen hebben ze ervoor gekozen om alles zelf te doen. Kaat De Waele en Greet Bulté werkten hun ideeën uit, zetten er enkele teksten tussen die ze al vroeger geschreven hadden, et voilà: 'WWW' was geschreven. Nu nog gespeeld krijgen. We gingen stiekem een kijkje nemen bij de repetitie van het eerste deel.

Het stuk wordt gespeeld in de Theaterstudio Artforum, in de Stapelhuisstraat. We wensden jullie alvast veel succes bij het vinden, maar eens je er bent is het de moeite waard. Het publiek neemt plaats op de houten, oplopende trappen. Gelukkig liggen er voldoende kussens om de zittende uurtjes door te brengen. Het decor bewijst dat wie goed oplette tijdens de lessen 'creatief met schaar en karton' het nog ver kan schoppen.

Het stuk begint met Waldo, een schijnbaar normale jongen, met een niet alledaags probleem: hij is op zoek naar God. Die zoektocht wil hij een beetje grondig aanpakken, niet als een poëet. Hij doet het dan ook op een heel grondige manier: de getuigen van Jehova schuimt hij af en via een kleine omweg langs de plaatselijke Chinees, komt hij dan toch uit bij het antwoordapparaat van God. Jammer, momenteel afwezig, pas terug tegen Pinksteren.

Draai

Niet getreurd echter, ook godsdienstwetenschappers gaan mee met hun tijd. Waldo komt terecht in het tv-programma 'Wie zoekt, die vindt'. Hier krijgt hij drie pogingen, telkens vluchtig onderbroken voor commerciële boodschappen. We zullen het aan Katechetica overlaten om jullie de grappen te vertellen. Op het einde van dit deel vindt Waldo God, daar waar

je hem het minst zou gaan zoeken: in de hel. 'Eindelijk!' denk je als toeschouwer dan, maar je voelt het addertje onder het gras. Als Waldo aankomt bij de deur van God, blijkt hij afwezig te zijn op zon- en feestdagen.

Heel dit eerste deel heeft een rustig tempo en wordt vlot, bijna improvisatorisch gespeeld. Hierdoor dragen de acteurs geen last van archaische taal of geknutselde bewoordingen. Toch is het niet helemaal improviseren. Eén van de acteurs legt het ons als volgt uit: "De tekst staat wel op papier, maar iedereen geeft er zijn eigen draai aan". Hierdoor spelen de acteurs wat hen zelf echt ligt. Het toneeltje-gevoel neem je er dan maar bij.

Het tweede deel is zwaarder, zo hebben wij ons laten vertellen. Hierin gaat Wanda op zoek naar zichzelf. Ze hoort een stem, maar hier reageert ze niet op omdat ze zo erg met zichzelf bezig is. Hopelijk blijft er toch een zweem van de luchtige humor uit het eerste deel over. Wat het leukste leek tijdens deze repetitie is het fijne gevoel dat er op en rond de bühne hangt. Iedereen doet het met veel plezier en ook al komt de première dichtbij, het plezier zit er duidelijk in. Hopelijk blijft dit ook zo tot het doek valt.

Katechetica speelt 'WWW' op 11, 14 en 18 april in de Theaterstudio Artforum, Stapelhuisstraat 15d. Meer info: www.leuvenspeelt.be

(foto Stijn De Meyere)

KRINGTONELN WACHTEN TEVERGEEFS OP THEATERZAAL

Universiteit vergeet belofte

Gedreven studenten, een enthousiast publiek en een degelijk cultuurbeleid van de universiteit. Dat alles zou voldoende voedingsbodem voor kringtonelen moeten zijn. Tenzij er natuurlijk, ondanks de belofte van de universiteit, geen zalen beschikbaar zijn om voorstellingen op te voeren.

Gijs Van Gassen

De K.U.Leuven heeft een uitgebreide cultuurwerking: een Cultuurcommissie, een Cultuuradviesraad en een Cel Cultuurcoördinatie. Enkele weken geleden werd de nieuwe beleidsnota voor cultuur nog voorgesteld op een heuse Staten-Generaal Cultuur. Daar werd onder meer gewezen op de goede samenwerking met de studenten. Desondanks is er blijkbaar toch nog werk aan de winkel. De kringtonelen wachten al jaren tevergeefs op de broodnodige theaterzaal die hen beloofd werd door de Cultuurcommissie.

Kat

Die belofte werd gemaakt in 2003. Toen al hadden de studenten de grootste moeilijkheden om een geschikte zaal te vinden. Het toenmalige Germaniatoneel

bond destijds de kat de bel aan in *Veto*. De Cultuurcommissie reageerde met de mededeling dat ze de problematiek kende en dat er een oplossing zou komen: een nieuwe theaterzaal voor de studenten. Twee jaar later is daar nog maar weinig van te merken. De kringtonelen hebben zich intussen verenigd in Leuven Speelt. Studententoneel bloeit, maar de zalenproblematiek is groter dan ooit nu ook theaterzalen Vlam en Corso gesloten zijn.

De Cel Cultuurcoördinatie geeft toe dat het gebrek aan zalen inderdaad een groot probleem is, maar de zaal is "beleidsmatig wel voorzien", want opgenomen in de beleidsnota van 2005. Een aula ombouwen tot theaterzaal is niet vanzelfsprekend, klinkt het. Tot dat gebeurd is, ondersteunt Cultuurcoördinatie de studenten ook financieel.

Straat

Maar dat is niet genoeg. "Er moet gewoon een nieuwe zaal komen", zegt Benedicte Degraeve van Leuven Speelt. "Nu is het zo dat de mensen van Cultuurcoördinatie elk jaar voor hetzelfde probleem staan: zij doen veel moeite om een locatie voor ons vast te leggen, maar die is gewoon onvindbaar. Plaatsen als STUK of Reynaertgezellen zijn meestal al volgeboekt en zijn ook weinig enthousiast om studenten op te vangen."

Er zouden daadwerkelijk plannen zijn voor een nieuwe zaal, maar die zou dan pas over drie tot vijf jaar gebruikt kunnen worden. Dat is veel te laat volgens Benedicte: "Daartegen bestaan er misschien al geen kringtonelen meer, omdat ze allemaal op straat staan." Nu al hebben sommige kringen hun toneel opgegeven omdat ze geen zaal konden krijgen. Andere kringen kwamen in de problemen doordat ze pas erg laat wisten of hun voorstelling wel zou kunnen doorgaan op de beloofde locatie. De kringen waarvoor Cultuurcoördinatie wel een zaal wist te bemachtigen, moesten het stellen met de Zwartzusterkapel die allerm minst geschikt is voor toneel.

Rector

Het ontbreekt de Cultuurcommissie waarschijnlijk niet aan goede wil, maar misschien wel aan daadkracht. Het is jammer dat het bestaan van een voorlopige oplossing, namelijk de logistieke en financiële steun door Cultuurcoördinatie, de vlotte uitvoering van een structurele oplossing blijkbaar op de lange baan heeft geschoven. We mogen hopen dat de voorzitter van de commissie, Marc Vervenne, dat soort zaken niet laat gebeuren als hij tot rector zou worden verkozen.

www.leuvenspeelt.be

Door de ogen van Oedipus

De studenten Griekse filologie waren met dit symposium aan hun tweede jaargang toe. Gelukkig mocht zo'n lovenswaardig initiatief ook dit jaar weer op heel wat belangstelling rekenen. Laten we hopen dat ze er een vaste gewoonte van maken.

Pieter Vermeulen

Interessant concept, dat is het minste wat je van een studentensymposium kan zeggen. Al was het maar om de rollen eens omgekeerd te zien: student vooraan en professor in de zaal. Overigens ook een unieke kans om je thesisonderwerp in alle geuren en kleuren te onthullen aan een publiek dat eindelijk eens wat interesse vertoont. Licentiestudenten uit velerlei richtingen (Romaanse, Germaanse, Filosofie...) die een lezing wilden geven, konden op voorhand hun bijdrage insturen, zolang het maar in relatie stond met het centrale onderwerp: het Griekse drama.

Panorama

De organisatoren waren erin geslaagd om de Justus-Lipsiuszaal in het Erasmushuis voor een dagje te reserveren. Uitstekende locatie, zo bleek, met een wijs panoramisch uitzicht over de stad. Het symposium bestond uit een reeks van lezingen door de studenten, die, naast de verplichte koffiepauzes, onderbroken werd door een seminarie, waarbij een gastspreker met de studenten werkte rond een bepaald thema uit het Griekse theater. 's Avonds werd de geprogrammeerde 'creatieve ruimte' opgevuld met een tragedie, weerom door enthousiaste studenten opgevoerd én geschreven.

Het opzet was te achterhalen 'door en met welke ogen' er naar het Griekse theater gekeken werd én wordt. Tot op vandaag laten de Griekse tragedies hun sporen na en blijven ze schrijvers, regisseurs, acteurs en dramaturgen sterk inspireren. Om zich daar rekenschap van te geven, werd er op het einde van de lezingenreeks een woordje gezegd over de Griekse tragedie vandaag. Eerder op de dag werden briljante auteurs als Sophocles, Euripides en Aristophanes behandeld. Het seminarie 's middags, geleid door gastspreker en dramaturg Erwin Jans, ging over de receptie van de Griekse tragedie in de Arabische wereld.

Priesterdochter

Een goed gevulde namiddag van wel vijf lezingen werd ten slotte bekroond met de zelfgefabriceerde tragedie 'Briseïs'. Misschien was het vooral dát wel waar de meesten op aan het wachten waren. De schrijvers van het stuk hebben zich gebaard op Homerus' *Ilias*, waarin verhaald wordt over de beeldschone priesterdochter Briseïs, die in de strijd om Troje te buit geschonken wordt aan Achilles. De oppermachtige legeraanvoerder Agamemnon besluit echter Briseïs van Achilles te ontnemen; zo is zij uiteindelijk de oorzaak van de conflictrelatie tussen Achilles en Agamemnon in de Trojaanse oorlog. Ook hier bleek opnieuw dat de studenten Griekse filologie niet stilzitten. De begeestering en de bravoure waarmee het stuk gebracht werd — tot de kostumering toe — maakte het tot een overtuigend geheel, dat meer dan terecht met een daverend applaus beloond werd.

THEATERFESTIVAL TAZ/VOIX GRAS ZET EEN WEEK LANG JONG TALENT IN DE SPOTS

Groentjes in de theatersoep

Voix Gras roept misschien nog het idee op van ganzenmishandeling of rokerige stemmen, maar bij TAZ kan de gemiddelde alfabeet weinig associatie maken. TAZ staat voor Tijdelijke Autonome Zone, het theaterfestival van STUK dat beginnende podiumkunstenaars een Bühne geeft. Voix Gras wordt georganiseerd door Kultuurraad (Kura) en jaagt ook op groentjes in de theaterwereld. Al enkele jaren bundelen beide organisaties hun krachten en affiches.

Clara Vanmuysen

Wie op het podium staat, is bij een theaterfestival meestal duidelijk, maar in de coulissen wordt er ook druk heen en weer gelopen. We schuiven het roodfluwelen gordijn (figuurlijk, de locatie STUK is vrij van bombastische theaterattributen) aan de kant en zetten de organisatoren achter de schermen voor een keer in de spots.

Veto: *Ook deze editie werken Kura en STUK samen. Zijn er verschillen in de programmatie van beide partijen?*

Hamid Douibi: *(voorzitter Kura)* «Het is pas de tweede keer dat we samenwerken. Voorheen zijn er ongeveer vier edities van Voix Gras geweest zonder STUK. Geïnspireerd op het concept van Ithaka, (waarbij Kura een kans geeft aan jonge beeldende kunstenaars) wou men ook iets rond theater doen. Daar is Voix Gras uit ontstaan. TAZ daarentegen bestaat nog minder lang.»

Doorstroming

David Vande Cauter: *(stagiair Culturele Studies bij Voix Gras)* «TAZ geeft een podium aan beginnende acteurs die toch al een beetje bekendheid hebben in het wereldje. TAZ kiest ervoor om met dezelfde personen een aantal jaar door te gaan. Bij ons gaat het om pas afgestudeerden of mensen die zelfs nog niet zijn

afgestudeerd. Er is wel een doorstroming van Voix Gras naar TAZ. Dus mensen die het ene jaar nog bij Voix Gras geprogrammeerd staan, komen vaak enkele jaren later terug op TAZ.»

Ann-Marie Lambrechts: *(Programmatie theater STUK/TAZ)* «Het ligt zo dicht bij elkaar dat het gek zou zijn om de twee uit elkaar te halen. We moeten een context scheppen voor het publiek. Het is wel zo dat we met TAZ niet helemaal hetzelfde doen als Voix Gras. Wij volgen dezelfde mensen twee à drie jaar. Vandaar de slogan 'weg met het kleenex-pincipe'. Er is een bizarre noodzaak aan *nieuw-nieuw* in de theaterwereld. Toch hebben de meesten twee à drie projecten nodig om een interessant project te maken. Maar voor dat derde project zijn ze dan niet nieuw of jong genoeg meer.»

Veto: *Ook organisatorisch getuigen beide organisatoren van een uiteenlopende aanpak.*

Vande Cauter: «Wij zijn begin dit jaar met een groep vrijwilligers van tien à vijftien man begonnen aan de organisatie van Voix Gras. TAZ daarentegen is snel, kort en gericht.»

Hamid: «Er zijn voor- en nadelen. Dankzij STUK kunnen we

gerichte promotie maken, onze naam gaat mee naar de pers, we halen makkelijker de media. We kunnen meer doen voor de theatermakers want er is veel publiek. De mensen van 'Theater aan zee' komen bijvoorbeeld de voorstellingen bekijken.»

David: «Omdat we samengaan met STUK wordt onze naam soms ook minder genoemd, of wordt Voix Gras vergeten. Het publiek maakt ook niet (volledig) het onderscheid tussen Voix Gras en TAZ.»

Theatervreters

Veto: *Hoe hebben jullie bij Voix Gras de stukken geselecteerd?*

David: «Met onze groep van vrijwilligers hebben we de theaterscholen met hun leerlingen, maar ook de oud-leerlingen, aangeschreven. Vaak komen mensen ook automatisch naar ons toe, Voix Gras heeft een zekere naam. De makers vragen ons dan zelf om te komen kijken naar een voorstelling. Als we een stuk heel goed vinden, wordt er een tweede groep op afgestuurd. Het voordeel aan onze werkgroep is de grote variatie. Er zitten echte theatervreters tussen, maar ook mensen die maar een of twee keer per jaar naar het toneel gaan.»

Veto: *Voix Gras reikt een prijs uit aan het eind van de week.*

Hamid: «Het is een publieksprijs. Bij iedere voorstelling worden er stembiljetten uitgedeeld. Op het einde van de week berekenen we welke voorstelling het meeste succes heeft gehad. Die krijgt de Voix Gras-prijs 2005. Het is een klein kunstwerkje. De prijs is meer iets ludieks voor heel het gebeuren. Het is voor de artiesten belangrijker dan voor het geheel, het is natuurlijk wel leuk om op je cv te zetten.»

Het theaterfestival loopt van 10 tot 15 april in STUK, Naamsstraat 96. De (rand)programmatie van Voix Gras vind je op www.voixgras.be, TAZ wordt op www.stuk.be voorgesteld.

Greg Houwer & Tis

Greg Houwer is het pseudoniem van Gregory De Vleeschouwer (geef toe, het is geen rock-'n-rollnaam). Zijn muzikale vriend Tis gaat in het gewone leven schuil onder het pseudoniem Nicolas Matthijs. Ze kennen elkaar van het interfacultair songfestival.

Gregory De Vleeschouwer: «Het concept van het optreden is het volgende: eerst speelt Tis op akoestische gitaar en zingt hij, dan spelen we wat samen, en tenslotte doe ik mijn ding. Het kan ook omgekeerd. We spelen beiden eigen werk en covers. De bedoeling is dat het iets sfeervols en intiems wordt.»

Veto: *Hebben jullie al werk uitgebracht?*

Gregory: «Tis treedt vooral op in cafés. Ik ben eigenlijk niet met optreden bezig, ik maak vooral thuis opnames. De twee platen die ik heb opgenomen staan gratis op het internet.»

Veto: *Jullie spelen ook covers. Wie coveren jullie?*

Gregory: «Tis speelt vooral Jacques Brel. Hij heeft ook zelf nummers geschreven in het chansonggenre, met heel sterke teksten. Ikzelf heb vooral eigen werk in het Engels. Ik speel ook onder andere iets van Daan en Elliot Smith.»

Lies Serdons: 'Pro patria'

De performance 'Pro patria' is een combinatie van onder andere corporele mime en de Japanse dans butoh. Lies Serdons geeft een beeld van waar we ons aan kunnen verwachten.

Lies Serdons: «Corporele mime is verschillend van pantomime, bij het laatste doe je bijvoorbeeld of je opgesloten zit in een kooi, dat is bij corporele mime niet zo. Butoh is een dans die in Japan is ontstaan, in de periode na Hiroshima. Het is in feite een afkeer tegen de dansvormen die er bestonden, het zoeken van een roos op een vuilnisbelt.»

Veto: *Je wilt een duidelijk statement brengen met je performance.*

Serdons: «We treden regelmatig op kleine schaal op, steeds zonder kosten te rekenen, vanuit het idee dat kunst toegankelijk is voor iedereen. We doen aan politiek, in die zin dat we weigeren mee te draaien in het commerciële circuit. Butoh is een geloofsovertuiging die we als mensen hebben gecreëerd. Het is anarchisme in de dans, tegen de maatschappij, tegen de commercie. Er is te weinig performance in de danswereld, die zo strikt is. Mensen kennen enkel het grote spektakel zoals Praga Kahn.»

DE RANDPROGRAMMATIE VAN VOIX GRAS

Knabbel de randjes er zeker af: de randprogrammatie

Omdat Voix Gras vooral een theaterfeest wil zijn, is er ook een uitgebreide randprogrammatie voorzien, om je avond zo leuk mogelijk te maken. Alle voorstellingen starten na de echte 'theaterstukken', telkens om 22u15, behalve de Poetry Slam, die om 22u van start gaat.

Clara Vanmuysen

Bubblicious: 'Maybe Yes'

Veto: *Hoe vrouwelijk is jullie voorstelling?*

Callewaert: «We noemen het zelf een 'vrolijke vrouwelijke voorstelling'. Het is duidelijk dat de voorstelling door vrouwen gemaakt is, ook visueel, in de esthetiek en de *prutserijen*. Onze kousen gaan samen met onze ketting, onze onderbroek, ons kleedje en het decor. Het is meisjesachtig. De voorstelling is extra herkenbaar voor vrouwen, maar ik heb ook al mannen gehoord die het heel interessant vonden om heel even in het vrouwelijke brein te mogen kijken. Toch hebben we het nooit over mannen, we oordelen niet in de zin van 'vrouwen zijn zus en mannen zijn zo'. We zijn geen feministes.»

Veto: *Jullie naam doet denken aan die grote roze kauwgummen.*

Callewaert: «Roze kauwgum is voor ons vrouwelijk en bruisend, vandaar de naam.»

Poetry Slam

Veto: *Hoe gaat een Poetry Slam in zijn werk? Wordt er ook werkelijk gevochten?*

Joost Stockx: «Een aantal dichters staan tegenover elkaar, ze krijgen een bepaalde tijd om voor te dragen uit eigen werk. In de eerste ronde zijn er vier dichters, die elk drie minuten krijgen om hun tekst voor te dragen. De tweede ronde is een open ronde, waarin mensen uit het publiek ook drie minuten krijgen om eigen werk te brengen. Uit deze ronde gaat er één iemand door naar de derde ronde, waarin er dan vijf deelnemers zijn, die weer drie minuten krijgen. Na deze derde ronde is er een publieksstemming, waardoor er twee personen doorgaan naar de finale. Wie de finale wint, mag meedoen aan de 'Finale Slam' op Gedichtendag in januari.»

Veto: *Hoe passen jullie als jonge kunstenaars in het theaterfestival?*

Stockx: «We zijn allemaal professioneel met schrijven bezig, ook op het podium. In feite is de Poetry Slam een vorm van nieuwe media, naast cabaret en theater. Jammer genoeg kun je de Poetry Slams in België op één hand tellen. Het voelt wel goed om met gelijkgestemden te doen wat we nu doen.»

De volgende Slam vindt plaats in Bar Del Sol op zondag 8 mei om 21u45

Voix Gras: uit liefde voor theater

Jonge theatermakers strijken neer in Leuven. STUK zet voor de derde keer een festivalweek op poten, waar jongeren die al de revue passeerden opnieuw hun artistieke talenten kunnen botvieren in een *Tijdelijk Autonome Zone*. Dit jaar voegt Kultuurraad daar haar theaterfestival 'Voix Gras', voor zij die nog groener achter hun oren zijn, aan toe.

Is dit gebeuren een vuurproef voor het grote publiek? Zien ze hun professionele toekomst rooskleurig? Wat zullen ze deze week brengen? Hoe verloopt de samenwerking met de al even jonge organisatoren van dit theaterfestival? We vroegen het aan drie van deze jongeren, roken de positieve plankenkoorts en zagen dat het goed was.

Robin Broos & Duangjai Homchan

Tuning People

Veto: Ben je nog een student?

Wannes Deneer: «Neen. Ik ben vier jaar geleden afgestudeerd als projectontwikkelaar aan het Henri Van De Velde Instituut te Antwerpen. Toon Van Deuren en Karolien Verlinden (red.) hebben hun studies ook al beëindigd.»

Veto: Zijn jullie professioneel bezig met theater of is het eerder een hobby?

Wannes: «We zien het meer als een vrijetijdsbesteding die we met een serieuze noot aanpakken. Ik ben zelf niet zo vertrouwd met de theaterwereld. Ik houd me meer bezig met muziek en geluid. (luide operamuziek op de achtergrond) Het concept waar we mee werken, is om geluid en beeld tot een geheel te verwerken. Dat is een totaal andere wereld dan de wereld van toneelstukken. Dans is ook iets wat het publiek minder aanspreekt. Het is een uitdaging om het stuk zo toegankelijk mogelijk te maken voor een groot publiek.»

Veto: Hoe is het concept ontstaan?

Wannes: «Mijn eerste idee was om een figuur te creëren voor een theaterstuk. Het leek me grappig om een figuur te laten rondlopen, die allerlei geluiden zou voortbrengen, bij iedere beweging die hij maakt. Zo heb ik samen met Toon een pak ineen geknutseld en zijn we begonnen te experimenteren met geluiden en bewegingen. We hebben eerst enkele voorstellingen gedaan zonder danseres. Dan zijn we op zoek gegaan naar een danseres. Via via zijn we terechtgekomen bij Karolien. Zij heeft een dansopleiding achter de rug en is bezig aan een zangopleiding. Dat laatste komt goed van pas, omdat ritme een belangrijk element is in ons stuk. We hebben ondertussen al een tiental voorstellingen gegeven.»

Veto: Kun je ons meer vertellen over het geluidscreeërende pak?

Wannes: «Polyester stinkt. Het pak is continu in evolutie. Zo hebben we het op maat moeten maken voor Karolien. Ook de technische kanten van het pak zijn aan veranderingen blootgesteld. Zo proberen we het geluidseffect steeds te verbeteren.»

Veto: Is het mogelijk identieke voorstellingen te brengen?

Wannes: «De muziek is niet altijd hetzelfde, maar het ritme wel. Er zit een zekere structuur in ons stuk. Op het vlak van geluid, geven we elkaar voldoende vrijheid om van elk stuk iets unieks te maken. Toon en ik zijn zelf ook op het podium te zien. Maar het enige wat jullie ons zien doen, is aan knopjes draaien. De speeltafel is met vrij dikke draden met het pak. Dit beperkt met mate de bewegingsvrijheid van Karolien. Het is dan ook belangrijk dat we elkaar aanvoelen, om het stuk tot een goed einde te brengen.»

Veto: Hoe zijn jullie terechtgekomen bij Voix Gras?

Wannes: «Een vriend uit Leuven heeft me voorgesteld mee te doen aan het festival. We hebben de organisatie een DVD opgestuurd. Met succes zo blijkt.»

Veto: Naar welke stuk kijk je zelf uit?

Wannes: «Ik heb een programmaboekje toegestuurd gekregen, maar ik heb het nog niet met volle aandacht bekeken. Ik weet ook niet welke stukken er allemaal worden gespeeld. Ik weet wel al welke instituten er meedoen. Het interesseert me wel, dus ik ga er zeker enkele voorstellingen van meepikken.»

Dinsdag 12 april om 20u in de Labozaal van het STUK.

Sleuth

Veto: Wat studeer je momenteel?

Charlotte Vandermeersch: «Ik zit in het laatste jaar Studio Herman Teirlinck, al is die school nu van naam veranderd naar Herman Teirlinckinstituut. Er zijn dan twee afdelingen, het conservatorium en de studio, waarvan ik dus in de laatste zit.»

Veto: Hoe ben je bij Voix Gras terecht gekomen?

Charlotte: «Wie in het laatste jaar zit, kan de grote zaal van de school vragen om een eigen voorstelling op te voeren. Minke Kruyver en ik hebben op die manier mensen uitgenodigd die werken met jonge theatermakers. We hebben zelf contact opgenomen met Voix Gras en die waren blijkbaar van plan om te komen kijken. Zij houden het wereldje echt in de gaten.»

Veto: Waar gaat "Sleuth" juist over?

Charlotte: «Minke en ik spelen graag samen en omdat we in de drukke kerstperiode niet ten volle konden rekenen op anderen hebben we een tekst gezocht voor twee. We hebben een dialoog tussen twee mannen gevonden die wij als jonge vrouwen brengen. Het is een psychologische thriller die in de jaren 70 verfilmd is geweest, maar velen vergeten zijn. Ik vond dat wel charmant om een klassieker van toen, nu onder handen te nemen. De twee personages houden de hele tijd de zot met elkaar en komen zo in een vernietigende neerwaartse spiraal terecht.»

Veto: Zou je na je studies de professionele toer willen opgaan?

Charlotte: «Natuurlijk! Het is ook daarom dat ik graag deelneem aan een project als Voix Gras. Als je niet op het podium staat, dan kent niemand je. We mogen dan wel officieel gediplomeerd zijn, het is niet dat je daarmee gemakkelijker in een productie terecht komt. Ik heb wel eens momenten dat ik denk dat ik me daaraan moet overgeven. Je moet leren om zelf initiatieven te nemen, want je zal de mooie rollen niet gewoon voorgeschoteld krijgen. Bovendien zitten we nu in een moeilijk jaar waarin de gezelschappen onzeker zijn door de nieuwe subsidieronde en hoe ze daar zullen uitkomen. Het is een moeilijke weg en ik ben daar echt nerveus voor.»

Veto: Is een rol in een film, zoals je studiegenote Maaïke Neuville nu in "De Indringer", dan de top?

Charlotte: «Wel, nu neem je nog veel dingen aan, maar als je ervaring opbouwt kun je zelf beginnen sturen wat je echt wil doen. Dat is heel leuk en als Maaïke daardoor andere rollen aangeboden krijgt, is dat mooi meegenomen. De meesten onder ons willen gewoon heel graag spelen, want in de toneelwereld zal je niet snel BV worden. In Vlaanderen worden er bovendien niet zoveel films gemaakt, dus het is niet dat je hier een filmcarrière kan opbouwen.»

Veto: Wat vind je van een festival als Voix Gras?

Charlotte: «We zijn er natuurlijk nog niet geweest, maar we hebben de mensen al zo vaak aan de lijn gehad en dat is een vlotte samenwerking. Je merkt dat die mensen enthousiast en blij zijn dat je voor hen wil spelen. Zij zullen dat uit liefde voor theater doen zeker? We krijgen de kans om ons stuk 'aan de wereld' te geven naast de activiteiten die we voor de school doen.»

Veto: Naar welk stuk kijk je zelf uit?

Charlotte: «Ik ben eigenlijk de eerste dagen van het festival op vakantie, maar ik ben wel benieuwd naar de monoloog van Amara Reta, omdat ik ze nog nooit

Harry

Een loflied

Veto: Wat studeer je momenteel?

Amara Reta: «Ik zit in mijn laatste jaar van het RITS aan de afdeling Podiumkunsten. Wat ik voor Voix Gras breng is ook mijn eindwerk.»

Veto: Hoe ben je bij Voix Gras terecht gekomen?

Amara: «Eigenlijk kende ik dat festival niet tot er enkele mensen van de organisatie in het RITS zijn komen kijken toen ik speelde. Zij vroegen of ik geen zin had om mee te doen.»

Veto: Waarover gaat de voorstelling die je brengt?

Amara: «Shit, dat is een moeilijke vraag. (stilte) Ik wil daar liever geen antwoord op geven. Als ik dat zeg klinkt dat allemaal zo cliché dus daarom wil ik dat liever niet kwijt. Als je het wilt weten, zal je moeten komen kijken.»

Veto: Treed je eigenlijk vaker op?

Amara: «Ja, maar niet zozeer met mijn eigen dingen. Buiten de school speel ik af en toe mee bij Hanneke Paauwe. Zij heeft bijvoorbeeld "Peepshow" gemaakt. Dat was een caravan waar je telkens een verhaaltje kreeg als je ergens een centje instak. Binnenkort zal ik weer meedoen in een productie van haar.»

Veto: Wil je na je studies graag de professionele toer opgaan?

Amara: «Natuurlijk. Momenteel werk ik mee aan een coproductie van Het muziek Lod en Theater Zuidpool in een regie van Marijke Pinoy. Dat stuk zal 'Yerma' heten en gaat in juni in première. Volgend jaar zal ik iets doen met David Strosberg in de KVS en daarna maak ik een productie met Mark Verstraeten en Bart Meuleman. Ik laat alles gewoon op mij af komen en we zien wel. Ik zou graag zelf dingen blijven maken, maar als er zich kansen voordoen om ergens aan mee te werken, zal ik die wel grijpen.»

Veto: Wat vind je van het festival Voix Gras?

Amara: «De samenwerking met de organisatoren verloopt heel vlot en ik zie het helemaal zitten. Het is jammer dat ik zelf zo weinig kan meepikken van de andere stukken, omdat ik aan het repeteren ben.»

Vrijdag 15 april om 20u in de Labozaal van STUK.

(foto Stijn De Meyere)

heb zien spelen. Ik ga ook kijken naar Joost Vandecasteele en Stef Lernous, want dat zijn een beetje geschifte mannen en zij spelen net na ons.»

Donderdag 14 april om 20u in de Labozaal van STUK.

Een toekomst op de planken

Eind februari speelden zes studenten van het Lemmensinstituut het toneelstuk *Bloetverlies* in eigen school. Toen de organisatoren van Voix Gras kwamen kijken, werd het stuk geselecteerd voor het festival dat deze week plaatsvindt in STUK. En daar blijft het succes niet bij. Eind juni mogen ze hun voorstelling ook in Amsterdam en Brussel opvoeren. Valerie Mertens en Leen Diependaele, twee actrices uit het tweede en het derde jaar Dramatische Kunsten, vertellen over het stuk en hun studie aan het Lemmensinstituut.

Arne Saeyns

Veto: Waarover gaat jullie toneelstuk?

Leen Diependaele: «Eigenlijk is het stuk vooral opgebouwd uit flarden en monologen die niet direct samenhangen. Verschillende personages presenteren hun denk- en leefwereld. In het algemeen gaat het over liefde, relaties en verlies.»

Valerie Mertens: «Er zijn wel drie hoofdpersonages waarrond er een kleine verhaallijn te volgen valt. Het gaat over een jongen en twee meisjes en over wat er tussen hen gebeurt. Daarbuiten zijn er nog drie andere personages die daar vaag iets mee te maken hebben, maar eigenlijk is die link niet echt duidelijk.»

Leen: «De ene keer lichten die drie anderen het verhaal even toe, de andere keer onderbreken ze juist het verhaal door over iets volledig anders te beginnen. Zij voeren hun eigen monologen op en praten tegen elkaar of tegen het publiek.»

Valerie: «Het stuk staat heel direct in contact met het publiek. De personages vertellen echt tegen het publiek. Ze maken samen met het publiek het verhaal.»

Leen: «Tijdens onze voorstellingen op school kwamen er vooral mensen die we zelf uitgenodigd hadden. De zaal zat wel vol, maar vooral met onze ouders en medestudenten.»

Veto: Zijn jullie zenuwachtiger nu jullie voor een onbekend publiek moeten spelen?

Valerie: Eigenlijk niet. Als je weet dat je oma, je ouders en je lief in de zaal zitten, maakt dat je toch wel veel nerveuzer.»

Leen: «Onze ouders weten wel dat we een stuk aan het repeteren zijn, maar ze weten niet echt waar we precies mee bezig zijn. Het is toch altijd afwachten wat ze van het stuk zullen vinden.»

Veto: Hoe waren de reacties op jullie vorige optredens?

Leen: «Over het algemeen waren die wel positief.»

Valerie: «Alleen vonden sommige docenten

onze uitspraak niet zo goed. Ze vonden ook dat ze te veel dingen zagen die ze van ons gewoon zijn. Deze productie werd door onze school opgezet met de bedoeling dat de studenten nu eens niet aan punten zouden moeten denken. Daarom wilden ze bij dit stuk eens een andere kant van ons zien dan die ze al kennen.»

Leen: «Uiteindelijk hebben wij ons enorm geamuseerd met dat stuk. Als je aan het zwoegen bent op een tekst, dan vraag je je soms af waarom je dat allemaal doet. Als je dan iets leuks kan doen zoals dit, dan weet je weer waarvoor je studeert.»

Jongens

Veto: Het stuk wordt gespeeld door vijf meisjes en één jongen. Weerspiegelt dit de geslachtsverhouding in jullie opleiding?

Valerie: «Ja, in het eerste jaar zitten er maar twee jongens, in het tweede jaar nog eentje, in het derde jaar zitten er helemaal geen jongens meer en in het laatste jaar zijn er nog

mochten we een tekst kiezen of zelf iets schrijven. Uiteindelijk hebben we voor het stuk 'Bloetverlies' van Stef Lernous gekozen. We hebben er wel nog eigen stukjes bijgevoegd.»

Projecten

Veto: Wat zijn de voornaamste kenmerken van jullie opleiding?

Valerie: «We moeten veel monologen brengen. Stilaan komt daar verandering in, maar op het eindexamen doen de meesten toch nog vaak een monoloog.»

Leen: «In de lessen komt er eigenlijk wel een grote verscheidenheid aan bod: radio, film en vele andere dingen. Het voordeel daarvan is dat je een goede algemene kennis opbouwt, maar het nadeel is

de tweede week van september direct met drie projectweken. Om de productie te maken die we nu spelen kregen we zes weken geen les. Voor andere projecten is dat wel minder. Dan krijgen we bijvoorbeeld een week geen les. Zo'n project hangt wel af van het feit of er docenten vrij zijn om ons te begeleiden.»

Veto: Moeten jullie ook opvoeringen doen voor punten?

Leen: «Twee keer per jaar, in november en in juni. Het eerste jaar is dat niet openbaar, maar vanaf het tweede jaar wel. Meestal sta je dan alleen op het podium. De laatste jaren mag je wel meer dialogen doen. Die voorstellingen zijn eigenlijk vooral voor studenten van het Lemmens zelf. Ze worden niet echt openbaar bekend gemaakt.»

“Tachtig percent van het toneelrepertoire wordt voor mannen geschreven”

Later

Veto: Hoe kijken jullie tegen een toekomst als actrice aan?

Valerie: «In het laatste jaar hebben we twee maanden stage. We moeten dan zelf een stageplaats zoeken bij een gezelschap, een poppentheater, de radio of iets anders. Er zijn vele mensen die daarbij hun eerste job vinden. Het is de eerste stap in de professionele wereld. Ik zou niet weten hoe ik er anders aan zou moeten beginnen. Waarschijnlijk door veel audities te doen.»

Leen: «Als je bij ons afstudeert, kun je waarschijnlijk wel gemakkelijk gaan lesgeven. Maar als je echt als acteur wilt beginnen, dan moet je vooral veel initiatief nemen en er echt voor gaan.»

Veto: De toekomst is nog onzeker.

Leen: «Ja, maar langs de andere kant is dat ook wel spannend natuurlijk. Je weet niet waar je later terecht gaat komen.»

Valerie: «Je zult nooit direct een contract voor zoveel jaren vast krijgen. In het begin mag je dan ook niet te kieskeurig zijn. Je moet zoveel mogelijk aannemen om ervaring op te doen.»

Veto: Hebben jullie aan de toekomst gedacht toen jullie voor een theateropleiding kozen?

Valerie: «Ik wilde gewoon iets doen wat ik graag doe. Daarna zien we wel.»

Leen: «Het kan zijn dat ik na deze opleiding nog iets anders ga studeren. Waarschijnlijk wel niets aan de universiteit.»

Leen: «Veel mensen die bij ons afstuderen geven halftijds les en proberen de rest van de tijd te spelen. In het begin is dat zeker een goede oplossing om aan de bak te komen.»

Bloetverlies wordt op woensdag 13 april om 20u in STUK opgevoerd.

twee. Dat allemaal op een totaal van een twintigtal studenten. Hoewel er zoveel meisjes theater spelen, is tachtig percent van het toneelrepertoire wel voor mannen geschreven.»

Veto: Hoe is jullie opvoering tot stand gekomen?

Valerie: «Een zestal weken lang heeft Jan Geers, een docent die niet tot onze school behoort, ons begeleid als regisseur. Daarnaast kregen we ook een coach die op het einde van elke productieweek eens kwam kijken.»

Veto: Kregen jullie veel vrijheid van de regisseur?

Valerie: «Bij het begin van de productie

dat het niet echt gespecialiseerd is. Je kunt niet direct bij de radio beginnen of zo.»

Valerie: «Per jaar hebben we wel een tiental projectweken. We worden dan een hele week helemaal ondergedompeld in de wereld van bijvoorbeeld film, cabaret of improvisatie.»

Veto: Een academiejaar aan het Lemmens ziet er anders uit dan een academiejaar aan de universiteit.

Leen: «Ja, in januari hebben we gemiddeld maar twee examens. De rest krijgen we allemaal op het einde van het jaar. We beginnen

Kano

We treffen dramaturg Alexander Devriendt van Ontroerend Goed in diepe concentratie achter zijn laptop aan. Hij vraagt ons vriendelijk nog even te wachten. Na vijf minuutjes zegt hij trots "Viola, ik heb het einde net geschreven". Een babbel over 'Killusion', een stuk mét een einde.

Veto: Het stuk wordt beschreven als slim, snel en fun.

Alexander Devriendt: «Het ritme in de voorstelling ligt heel hoog. We gaan van de ene illusie naar de andere.»

Veto: Je hebt zonet pas het einde geschreven. Hoe is het stuk tot stand gekomen?

Devriendt: «We zijn begonnen met improvisaties van de drie acteurs. Ieder moest "ja" zeggen op een fantasie van de ander. Die improvisatie heb ik gekanaliseerd in een tekst. Het is geen repertoiretheater; er is geen vastheid. Het stuk is ontstaan uit twee verschillende processen: het improviseren enerzijds en het schrijven anderzijds. Ik fungeerde dus als fil-

ter van ideeën. De kostuums zijn dan weer compleet eigen creaties van de acteurs.»

Veto: Wat is het centrale idee van de voorstelling?

Devriendt: «De drie personages zitten in een living, en besluiten "ja" te zeggen op elkaars fantasieën. Zo maken ze vanalles mee, maar het is onduidelijk wanneer ze nu precies spelen of niet. De personages gebruiken illusies om hun gevoelens uit te drukken. Zo is er een personage met erg masochistische kantjes. Een ander twijfelt voortdurend. Hij speelt de rol van indiaan, maar twijfelt of hij wel een goede indiaan is. Wanneer iemand hem zegt dat hij toch steeds in zijn element is als hij in een kano zit, moet hij wel "ja" zeggen.»

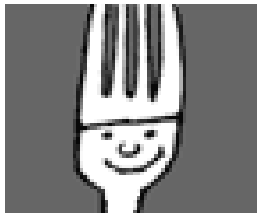
Veto: Wat vind je van de TAZ-slogan 'weg met het kleenex-principe', dat jonge theatermakers meer dan één kans wil geven?

Devriendt: «Voor ons eerste stuk was er heel veel aandacht

en ook voor ons volgende — grote — project, is er veel interesse. Ann-Marie (Lambrechts, programmatie STUK, cvm) heeft ons met 'Killusion' meteen weer geprogrammeerd, we stonden vorig jaar en het jaar ervoor ook hier op TAZ. We zijn heel duidelijk niet hip en nieuw meer, maar bouwen wel een parcours uit. Toch is het niet duidelijk waar we precies staan. We werken steeds professioneler en steken steeds meer tijd in onze producties. Er zijn veel programmatoren die 'iets' van TAZ hebben gehoord. Ik geloof dat er meer programmatoren dan gewoon publiek gereserveerd hebben.»

Ontroerend Goed: 'Killusion', dinsdag 12 en woensdag 13 april om 21u in de Soetezaal van STUK.

(cvm)

Menu van de week in Alma 1-2-3 12 - 18 april 2005

A1 = alleen Alma 1 **A2** = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3 = vegetarisch

(advertentie)

dinsdag

Aspergesoep 	0,50
Hamburger met rode kool	2,30
Groentetaart met fris slaatje en witte rijst 	3,95
Lasagne al forno	3,95
Visbrochetten met groentesaus en rauwkost	4,30
Koninginnenhapje	3,05
Rumsteak A1+3	3,95

woensdag

Kervelroom	0,50
Boerenworst met spinazie A2+3	2,30
Quornsteak met bloemkool in room 	3,05
Witloofgratin	3,95
Gebraden haantje met appelsiensaus	4,30
Spaghetti Bolognaise A1+3	2,30/2,70
Koninginnenhapje A1+2	3,05
Rumsteak	3,95

donderdag

Tomatensoep met vermicelli	0,50
Viskrokantje met bloemkool en Poolse saus	2,30
Vegetarische lasagne 	3,40
Zalm met spinazie en tagliatelli	4,30
Wienerschnitzel, rode wijnsaus met uitjes en spek, Ardeense aardappelen	3,40
Stoofvlees op z'n Vlaams	3,40

vrijdag

Preisoep	0,50
Hertoginnenkrokant met boontjes A2+3	2,30
Nasirolletjes met zoetzure saus en wokgroenten 	3,95
Koninklijk vishapje	3,40
Spaghetti Bolognaise A1	2,30/2,70
Koninginnenhapje A2+3	3,05
Rumsteak	3,95

maandag

Romige tomatensoep	0,50
Ravioli al forno A1+3	2,30
Gevulde paprika met Provençaalse saus en erwtes	3,40
Loempia, kerriesaus met pepers en Oosterse rijst	3,05
Visbrochetten met salad-bar	4,30
Spaghetti Bolognaise A2	2,30/2,70
Koninginnenhapje A3	3,05
Rumsteak A2	3,95

Kijk ook op de website voor menu Gasthuisberg,
Justus Lipsius en Pauscollege

KRUISWOORDRAADSEL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2					■				■	
3				■				■		
4			■				■			
5		■								
6									■	
7				■				■		
8			■				■			
9		■				■				
10										

Horizontaal

1 Automek 2 Automek - Ivoor 3 Verorber - Palestijnse bevrijdingsorganisatie - Urbis
Conditae 4 Autokenteken Tunesië - Kandidaat-rector - Minachtende uitroep 5 Auto-
onderdeel 6 Zonder virussen 7 Vordering - Griekse letter - Autokenteken Turkije
8 Koninklijke schouwburg - Toilet - Graduate Record Examination 9 Duits lidwoord -
Duitse boom 10 Automek

Verticaal

1 Is al eens aanwezig op betoging 2 Niet gesloten - Holte 3 Europeaan - Autoremsysteem -
Inhoudsmaat 4 Koninklijke landmacht - Straat (Fr.) - Ontketende een seksuele revolutie
5 Fleur autoraces op 6 Begroeting 7 Academische lerarenopleiding - Dans - Meisjesnaam
8 Autowedstrijd - Buiten - Vrolijke homo 9 Internationale wielerunie - Vingervlug kunstje
10 Smeersel voor het slapengaan

Dries De Smet

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U. Leuven

K.U. Leuven gesigeneerde artikelen

K.U. Leuven boetiek
Oude Markt 13
B-3000 Leuven
open op weekdagen van 10u. tot 12u. en van 14u. tot 16u.
tel. +32 (0)16 32 40 16

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan de K.U. Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief

<http://www.kuleuven.ac.be/nieuwsbrief>

(advertentie)

COLOFON

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 31
Nummer 19
11 april 2005

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Ben Deboeck

Redactiesecretaris & V.U.:
Wim Gemoets

Redactie:
Joris Beckers, Katleen Gabriëls, Clara Vanmuysen & Hanne Vermeiren

Medewerkers:
Shiva 'Agatho' Afshoon, Pieter 'Conon' Baert, Joris 'Simplicius' Beckers, Robin 'Aedeodatus' Broos, Ben 'Petrus II' Deboeck, Laurens 'Deusdedit' De Koster, Bram 'Pius XII' Delen, Stijn 'Callixtus II' De Meyere, Dries 'Silvester III' De Smet, Jerom 'Johannes XXIV' Drommels, Katleen 'Anastasius II' Gabriëls, Wim 'Torfs' Gemoets, Duangjai 'Hilarius' Homchan, Herman 'Pius X' Loos, Anne 'Innocentius' Ruette, Arne 'Lando' Saey, Tom 'Leo I' Van Breusegem, Gijs 'Alexander VI' Van Gassen, Clara 'Urbanus VIII' Vanmuysen, Hanne 'Felix III' Vermeiren & Pieter 'Soter' Vermeulen

Cartoons:
Sh3LL4C

DTP:
Ben Deboeck, Wim Gemoets, Anne Ruette, Clara Vanmuysen en Hanne Vermeiren

Eindredactie:
Wim Gemoets & Anne Ruette

Catering:
Anne Ruette & Hanne Vermeiren

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempeland (Herentals)

Oplage:
9000 exemplaren

ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdag-namiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

AGENDA & AD VALVAS

Babylon

- 11/04 om 20u: Proffenvertelavond (MSI 03.09).
- 12/04 Proffencantus (info ad valvas).
- 13/04 Proffensjot (info ad valvas).
- 14/04 om 20u: 10 voor taal (MSI 03.18), toeg. 2 euro.

Farma

- 12/04 Magische avond (Capsule).
- 14/04 Havana night (Capsule).

Katechetika

- 12/04 om 20u: Kringtoneel 'WWW' t.e.m. 14/04.

Medica

- 14/04 Tropical night (Doc's Bar).

Pedagogische kring

- 13/04 Cowboy en indiaanavond (Capsule).
- 18/04 Toneelvoorstelling t.e.m. 20/04 (Zwartzuster kapel).

MAANDAG

DEBAT Blauwe Maandag met Geert Lambert (Spirit), in Notre Dame, org. LVSU.

DINSDAG

20u DEBAT Gespreksavond met Jan Puype, in Lyrique, org. CDS.

DONDERDAG

LEZING UN at home. Building and preserving local strength, org. ELSA-Leuven.
20u DEBAT Reginald Moreels en Dirk Verhofstadt, in Kleine Aula MTC, toeg. gratis, org. SPES.

BERICHTEN

40 jaar SoRa

LOKO-Sociale Raad nodigt alle oudvoorzitters, oud-vrijgestelden en oud-bureauleden uit op een receptie ter ere van zijn 40-jarig bestaan. Deze receptie zal plaatsvinden op vrijdag 29 april om half acht in Alma2. Gelieve een seintje te geven: sora@loko.be of 016/22.95.41 (tussen 14u en 18u).

Fonds Roger Dillemans

Bij de invoering van het BaMa-systeem besliste de overheid dat studenten die na het behalen van het masterdiploma een specia-

lisatie-opleiding willen volgen, niet langer kunnen genieten van een studiebeurs. Daarom werd aan de K.U.Leuven het Fonds Roger Dillemans opgericht. Het fonds wil jaarlijks een aantal 'excellentiebeurzen' toekennen aan talentvolle maar minder begoede studenten die zich verder willen specialiseren. (zie artikel Veto 6/12/2004)

Studenten met een beurs van de Vlaamse Gemeenschap die volgend academiejaar aan de K.U.Leuven een Master na Masteropleiding willen volgen, kunnen zich tot 30 april kandidaat stellen via de website: www.kuleuven.ac.be/fondsrogerdillemans. Meer info: Leuven Universiteitsfonds (isabel.penne@abh.kuleuven.ac.be).

JEUGD, CULTUUR EN WETENSCHAP

Zoekt vrijwilligers voor het begeleiden van wetenschaps- of archeologiekampen

Buitenkansje voor alle geïnteresseerden in archeologie: opgraving in Tsjechië!

Meer informatie? Bel 02-252 58 08, mail naar info@jcwweb.be of neem een kijkje op www.jcwweb.be

(advertentie)

PROFESSIELE BACHELOR OPLEIDINGEN

- Bedrijfsmanagement • Biomedische laboratoriumtechnologie
- Chemie • Office management • Onderwijs, Klasroonderwijs
- Onderwijs, Lager onderwijs • Onderwijs, Secundair onderwijs
- Sociaal werk • Toegepaste informatie • Verpleegkunde
- Voedings- en dieetkunde • Vroedkunde

www.khleuven.be
016 39 86 60 - info@khleuven.be

KHLEUVEN Voel de vonk

KATHOLIEKE HOOGSCHOOL LEUVEN
Associatie Katholieke Universiteit Leuven

(advertentie)

Cultuurkalender

Muziek

Zondag 17/04: Zaal Eden, Martelaren plein 12
Sioen en Bal des Boiteux, 20u

Festival

Zondag 11/04 tot vrijdag 15/04: STUK, Naamsestraat 96
Tijdelijke Autonome Zone & Voix Gras, www.stuk.be en www.voixgras.be

Heb je zelf een culturele uitspatting aan te kondigen, mail dan naar cultuurkalender@veto.be.

Veto bij je thuis?

Neem een abonnement:
voor 10 euro wekelijks
in je bus.

001-0959719-77

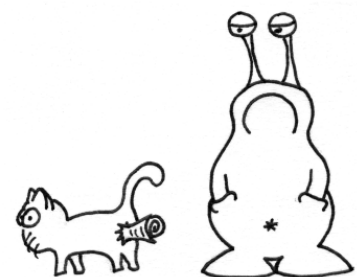
Veto te snel uitgelezen?

Discussieer verder
op onze eigen
nieuwsgroep:
kotnet.veto

www.veto.be

Freddy leest Veto,
u toch ook!

... en ge kunt er
geweldig goed
uw kat mee verstoppen...

De winnaar
van de KrisKras wedstrijd is
Dieter Vandermeeren.

S	T	E	P	P	E		A	G	A
A	A	L		L	E	L	L	E	N
D	M		W	A	L	K	M	A	N
I		B	A	T	S		A	A	
S	K	I	T	O		K	N	I	E
T	O	E	T		L	A	A	D	T
	R	R		B	I	N	K		M
D	A	K	L	O	Z	E		P	A
P	A	A	S	E	I		A	R	A
I	L	N		S	N	A	V	E	L

"Het is veel pianospelen en veel prutsen"

De Gentse muzikant Frederik Sioen is vast een tevreden jongeman. Twee jaar na de succesvolle debuutplaat van zijn groep Sioen loven pers en fans de opvolger 'Ease Your Mind'. Terwijl de nieuwe single hoog genoteerd staat in De Afrekening, lokt Sioen menig muzikliefhebber naar Vlaamse zalen en culturele centra, zoals ook in Leuven.

Katleen Gabriëls

Op zondag 17 april zal deze 'Man Pierlé' zijn nieuwste en oudere nummers laten horen in zaal Eden, maar niet vooraleer onze prangende vragen beantwoord te hebben.

Veto: Na 'See You Naked' is er nu 'Ease Your Mind', de tweede cd. In welke mate voel je dat je geëvolueerd bent?

Frederik Sioen: «Op verschillende vlakken, zoniet alle vlakken (lacht). Ik ben een zeer jonge muzikant en ik zou het jammer vinden, mocht ik niet geëvolueerd zijn. Op pianovlak ben ik verbeterd, denk ik. Ik ben ook een betere zanger geworden na honderdvijftig optredens tussen de twee platen en ik heb veel meer gewerkt aan de teksten.»

Veto: Als je de eerste plaat herbeluistert, ben je er dan nog tevreden mee?

Sioen: «Ik moet er rekening mee houden dat een cd een momentopname is. Het is twee jaar geleden en dat was toen wat we deden. Ik hoop gewoon dat de derde plaat beter wordt dan de tweede en de vierde beter dan de derde. Op dat vlak heb ik wel zoiets van "dat kan beter".»

Veto: Hoe hoog was de koorts voor de tweede plaat? Na een succesvolle eerste plaat moest je extra bevestigen.

Sioen: «Er was absoluut wel wat druk. Maar niet zoals bij andere groepen die naar het buitenland trekken om een nieuwe plaat te maken in de hoop zo meer exemplaren te verkopen als van de eerste plaat. Wij zijn daar niet echt mee bezig geweest. We hebben tijdens de zomer nogal veel nieuwe nummers live gespeeld en de reacties van de fans waren altijd heel goed. Dat heeft volgens mij ook de druk verlaagd. Die reacties waren ook handig voordat we de studio ingingen. We wilden gewoon een zo goed mogelijke plaat maken, ook voor ons-zelf en om twee maanden later niet te denken "hmm dat klinkt niet zo wijs".»

Living

Veto: Het lijkt alsof het succes van Sioen gemakkelijk gekomen is. De eerste plaat werd lovend ontvangen en er ging geen lange miskende periode aan vooraf. Voel jij de natuurlijke gang van het succes ook zo aan?

Sioen: «Ik besef zeker dat we geluk gehad hebben. Ik denk dat er ook een aantal toevalligheden meespeelden die het gemakkelijker maakten. We hebben altijd gezorgd dat we al een verhaal hadden. We hebben niet moeten rekenen op de media om er te geraken. En live kan het ook groeien. Ik denk dat de vele optredens Sioen wel een beetje gemaakt hebben. Misschien is het pretentius, maar ik denk dat de radio ons

"Ik vind dat ik mensen niet veel kan bijbrengen buiten mijn muziek"

kon draaien, omdat er mensen naar onze muziek wilden luisteren. We hebben ook een plaat gemaakt waarvan we wisten dat we er een aantal van gingen verkopen, omdat er fans waren op onze site.»

Veto: Kun je als je nummers schrijft zeggen welke een hit zullen worden en welke niet?

Sioen: «Nee, en ik ben ook niet bezig om een hit te schrijven. 'Cruisin' was al gemaakt in mijn living vooraleer ik mijn eerste optreden had gedaan. Ik heb er nooit aan gedacht dat ik nu een bekende muzikant zou zijn. Bij deze plaat merken we bijvoorbeeld dat de mensen live tijdens 'Ease Your Mind' de tubtubs mee-doen. We proberen natuurlijk zo goed mogelijke nummers te maken, maar niet zo goed mogelijke hits.»

Veto: In hoeverre is Sioen een groep en geen singer-songwriter?

Sioen: «Het vertrok allemaal vanuit een soloverhaal en ik ben degene die de nummers schrijft. Mocht dit de eerste plaat zijn geweest, zonder dat er solo-optredens vóór waren en zonder de demo, dan denk ik niet dat de groep Sioen zou heten. Voor mij is dit echt wel een groepsplaat. Dat ik alleen op de hoes sta, is omdat de groep nog steeds Sioen heet.»

Veto: Hoe groot is de inbreng van je muzikanten in de muziek?

Sioen: «Heel groot. De tweede plaat is echt een bandplaat.

Ik kwam met mijn nummers af en de band analyseerde en arrangeerde die in samenspraak. Een aantal structuren lagen al vast bij mij thuis, maar de meeste dingen zijn veranderd. Het idee, de tekst en de zang vertrekken van mij uit, maar het wordt echt allemaal onder de loep genomen. Waar ik vroeger een nummer maakte dat volledig af was en ook alleen gespeeld kon worden, liet ik nu veel meer ruimte voor een drumpartij of zo. Ik zorg bijvoorbeeld dat het pianoritmie bij een bepaald drumritme past.»

Lalala

Veto: Als je een nummer schrijft, vertrek je dan vanuit een bepaalde melodie in je hoofd of vanuit een zin?

Sioen: «Het gaat bij mij in de eerste plaats om een melodie. Ik moet eerst iets vinden op piano dat mij aanstaat en dat mij inspiratie geeft om er iets op te zingen. Bij 'Ease Your Mind' bijvoorbeeld zong ik in plaats van "lalala" dan "ease your mind". Dat klonk goed en dan vroeg ik me af wat "ease your mind" voor mij betekende. Zo heb ik dat nummer geschreven. Het ontstaat in mijn hoofd, maar het is voor de rest veel pianospelen en veel prutsen.»

Veto: Nadat je kritiek kreeg op je teksten van de vorige plaat, heb je er dit keer meer werk in gestoken, maar hoe belangrijk zijn teksten voor jou?

Sioen: «Voor mij is de muziek sowieso wel het belangrijkste. Op de eerste plaat had ik niet echt commentaar op in-

"We proberen zo goed mogelijke nummers te maken, niet zo goed mogelijke hits"

sommigen is dat natuurlijk anders. We horen ook veel meer Engelstalige muziek en ik denk dat dat daar ook uit voortvloeit.»

Veto: De promotie van de tweede cd is gegaan via 'Ceci n'est pas un film', een livevertoning van een concert in diverse cinemazalen in binnen- en buitenland. Vind je het audiovisuele, zoals videoclip, belangrijk?

Sioen: «Eigenlijk hoeven dingen als videoclips voor mij

niet. Mocht de muziekcultuur zo niet in elkaar zitten en clips niet belangrijk zijn, dan denk ik niet dat ik daar zo in mee zou gaan. Ik vind het wel leuk om op die manier bezig te zijn met muziek: praten over de inhoud van elk nummer, daar beelden bij schetsen en met mensen samen gaan zitten. De regie laat ik over aan de Vidiots, een jong collectief in Gent. Zij stellen een scenario voor en ik geef daar dan mijn mening over.»

Veto: Je schrijft momenteel een blog voor De Standaard. Hecht je veel belang aan interactie met je fans?

Sioen: «Voor mij is dat heel belangrijk, hoewel 'belangrijk' misschien een te groot woord is: ik vind het gewoon leuk.

Ook om te weten wat de mensen denken over mijn muziek. Het is leuk dat die mensen naar de optredens komen. Ik schrijf graag dingskes, dus is het mooi meegenomen om iets over de tournee te schrijven.»

Boekjes

Veto: Tijdens optredens staan de tienermeisjes meestal vooraan. Hoe ga je om met idolatrie?

Sioen: «Ik vind het leuk dat ze ook hun ouders meenemen en dat het publiek van Sioen tamelijk breed is. Zeker nu in de culturele centra. De idolenstatus, daar ben ik vrij duidelijk in, snap ik niet altijd. Ik kijk ook graag naar een optreden, maar ik zou niet meteen staan schreeuwen of zo. Ik ben ook maar een doodgewoon iemand en ik vind het een beetje raar om die idolenstatus te vatten.»

Veto: Zou je in het 'Swingpaleis' of zo opdraven?

Sioen: «Ik heb nu een aanvraag gekregen voor "Duizend zonnen en garnalen" en ik denk dat ik daarvoor ga passen. Zulke BV-dingen zie ik eigenlijk echt niet zitten. Ik kom liever op tv om mijn muziek dan om mijn persoon. Ik vind dat ik mensen niet veel kan bijbrengen buiten mijn muziek.»

Veto: Hoe sta jij als muzikant tegenover 'Idool' en 'Star Academy'?

Sioen: «De mensen doen maar waar ze zin in hebben. Als ze het willen doen, dan doen ze het maar, maar ik zou het niet doen. Ik heb respect voor die opzet, alleen vind ik dat het veeleer om voorkomen dan om muziek gaat. Bij idolen is het ook voor in de boekjes en ik weet niet in hoeverre dat altijd met muziek te maken heeft. Ze moeten zich natuurlijk achteraf nog bewijzen.»

Veto: Is succes in het buitenland nodig?

Sioen: «Ja. Allez, ik zou graag veel optreden en in het buitenland krijg je daardoor de mogelijkheid. Ik hoef echt niet wereldberoemd te zijn. Het zou wel leuk zijn als we af en toe kunnen toeren in Frankrijk, Nederland of Duitsland. Nu treden we daar meestal in voorprogramma's op. Als je van muziek wilt leven is dat de oplossing. Je kan ook niet altijd honderd keer per jaar in België optreden.»

Veto: Wat mag het Leuvense publiek in zaal Eden verwachten?

Sioen: «Een optreden van Sioen (lacht). Dat we ons zo goed mogelijk proberen te amuseren op het podium, goed spelen en de mensen gelukkig maken.»

Sioen in zaal Eden in Leuven met Bal des Boiteux in het voorprogramma, zondag 17 april. Meer info: www.hetdepot.be

(foto Keremos)

houd gekregen, maar wel op fouten. Voor deze plaat heb ik de teksten dan laten nalezen. Van de eerste plaat hoopten we drieduizend exemplaren te verkopen en dachten we nooit aan het buitenland. Deze plaat komt in vijf landen uit, dus dat is wel een reden om de i te zetten, zeker wat grammatica betreft. Nederlands is mijn moedertaal, dus ik heb er geen problemen mee om te zeggen dat mijn Engels niet honderd procent perfect is.»

Relaxed

Veto: In 'Mi Corazón' zing je één zin Nederlands. Zie je jezelf Nederlandstalige nummers schrijven?

Sioen: «Ik heb één keer een volledig Nederlandstalig nummer gemaakt voor 'Te gek', een project ter ondersteuning van psychiatrie en mentaal gehandicapten, maar dat was een totaal andere aanpak. Qua klanken en uitspraak is het voor mij gemakkelijker om in het Engels te zingen. Voor